

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2005/06:34

Stenografiska
uppteckningar
2005/06:34

Fredagen den 21 april

1 § Jordbruk och fiske

Jordbruksminister Ann-Christin Nykvist

Återrapport från ministerrådsmöte den 20 mars 2006

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 25 april 2006

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Godmorgon! Mötet är öppnat. Vi ber jordbruksministern att komma in.

Jordbruksministern med medarbetare hälsas välkomna. Vi börjar som vanligt med en återrapport. Varsågod!

Anf. 2 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Tack så mycket! Det gäller alltså en rapport från rådet den 20 mars. En av frågorna var den sjunkande konsumtionen av fjäderfäkött. Vi fick information från kommissionen om de planerade ändringar i regelverket som man arbetade med för att kunna vidta undantagsåtgärder – en fråga som jag här senare återkommer till.

Frankrike hade med stöd av 15 andra medlemsländer ett memorandum om tankar kring den framtida gemensamma jordbrukspolitiken, CAP. Det fördes en diskussion med lite olika ingångar. Intressant att notera är att Finland kommer att ha framtida CAP som ett diskussions-tema på sitt informella ministermöte i höst.

Vi antog förslag om geografiska ursprungs-beteckningar och särart, och vi hade en diskussion om hållbar utveckling. Flera ministrar lyfte fram att man måste ha en bred ansats med konsumentssäkerhet, konsumentskydd och livsmedelssäkerhet. Även fiske skulle tas med när den här frågan diskuteras. Man underströk särskilt att bioenergi är ett ämne som måste uppmärksammas vid Europeiska rådets möte i juni.

Vi fick en lägesrapport om situationen när det gäller fågelinfluensan. Kommissionären tog särskilt upp frågan om kontrollen vid gränserna. Det är ju inte bara fåglar som kan sprida smitta, utan smitta kan också spridas med människor. Det fördes en diskussion om hur man informerar passagerare och om möjligheter att gå vidare med passagerardeklarationer. Vidare fick vi information om WTO-förhandlingarna.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Med detta godkänns återrapporten.

Vi går nu över till ministerrådsmötet. Först gäller det en ändring av förordningarna avseende tillämpningen av extraordinära åtgärder för att stödja marknader.

Anf. 4 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Vi är då direkt tillbaka på fjäderfämarknaden. Kommissionen lägger fram ett förslag som innebär en ändring i regelverket för att man ska få ett utrymme för extraordinära åtgärder. Från svensk sida har vi förståelse för att man nu ser över regelverket. Vi vill göra några markeringar här.

Det måste finnas en finansiell ram – vi saknar en sådan. Vi vill också markera att det är viktigt att de här åtgärderna inte sprider sig till andra marknadsordningar. Vi vet att här kommer det inlägg från andra medlemsländer om att man vill ha en 100-procentig gemenskapsfinansiering.

Vi vet också att det från något medlemsland finns idéer om att få en retroaktiv finansiering. Här är det väldigt viktigt att kommissionen får ett stöd för sin tydliga linje att det ska vara en 50-procentig finansiering från gemenskapens sida.

Sedan kan man också konstatera att situationen skiljer sig markant i de olika medlemsländerna. Det har blivit stora effekter på marknaderna exempelvis i Grekland, Italien, Cypern, Ungern och Österrike. I Frankrike har man varit orolig för att få en stor nedgång i konsumtionen. Men den verkar inte ha blivit så omfattande som man tidigare trott. Hemma i Sverige har vi fått små effekter på konsumtionen.

Det här förslaget läggs nu fram. Vi kommer att göra nämnda markeringar och har förståelse för behovet av ändringar i regelverket.

Anf. 5 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

I och för sig är den svenska linjen ganska bra. Det är väl som jordbruksministern säger, alltså att det är beklagligt att det inte finns någon finansiell ram. Inte heller finns det någon tidsgräns. Är inte detta något som måste uppmärksammas? Annars kan ju det här marknadsstödet vara under en väldigt lång tid. Jag skulle uppskatta om ministern kunde markera att det bör finnas en tidsgräns.

Och bör inte de extraordinära åtgärderna kunna vidtas inom den budgetram som finns? Att här ständigt och jämt skjuta till pengar gör det nästan orimligt att kunna veta hur mycket pengar vi egentligen subventionerar inom EU. Det tror jag påverkar många medlemsländer väldigt negativt.

Anf. 6 HOLGER GUSTAFSSON (kd):

Ordförande! Jag vill veta lite mer om hur det står till med den svenska näringen. Effekterna var inte stora, sade jordbruksministern. Men hur stora är de, och hur mår så att säga de producenter som ändå har effekter på sin produktion i dag?

Anf. 7 LARS LINDBLAD (m):

Jag tror att det är en klok bedömning om Sverige inte låter sig isoleras utifrån ett principiellt perspektiv. Det är ju ett givande och ett tagande i ett medlemskap i den europeiska unionen. Det måste förstås finnas med här. Givet att vi själva har fått stor nytta av EU:s solidaritetsfond när det

gäller stormen Gudrun kan det ibland finnas andra marknadsstörningar som vi måste hjälpas åt med.

Samtidigt borde det föras en diskussion om vad som är marknadens roll och vad som är det offentligas ansvar i den här typen av situationer. Någonstans måste det sätt på vilket köttproduktionen bedrivs få någon form av genomslag också i den här typen av situationer, det vill säga: Om man har ett högt förtroende för sin köttproduktion får man ett mindre marknadsgenomslag vid den här typen av incidenter. Och har man ett lågt förtroende får man ett större genomslag från marknaden. På något sätt måste det genomsyra också den diskussion vi nu har.

Jag måste också säga att jag tycker att det är otillfredsställande att vi inte riktigt känner till varför konsumenternas förtroende nu viker i de här länderna. Det vore rimligt att när man ska gå in med gemenskapsmedel ha någon form av marknadsanalys av varför detta sker. Vid genomgången i går i utskottet med departementet konstaterades det att den typen av analys inte finns på bordet, alltså varför konsumenterna egentligen viker från marknaden.

Jag instämmer i resonemanget och vill ge mitt stöd till kravet på en tydlig ekonomisk ram. Min åsikt är att gemenskapsfinansiering inte får bli mer än en del av detta. Gemenskapsfinansiering får absolut inte vara den huvudsakliga delen av finansieringen, utan då får man skjuta till nationella medel och kanske ha en någorlunda mer liberal syn på statsstödsreglerna. Jag instämmer också i det som Sjöstrand sade angående tidsgränsen för den här typen av pengar.

Anf. 8 LENNART FREMLING (fp):

Jag kan instämma i mycket av det som sagts här. Det är självklart allmänt bekant att vi i Folkpartiet tycker att marknaden själv ska reglera utbud och efterfrågan och att jordbrukspolitiken bör gå i en sådan riktning att EU marknadsanpassas. Det är ju den långsiktiga strävan. Detta är alldeles självklart.

Naturligtvis ska man vara medveten om att företagande innebär risker. Ibland går det upp och ibland ned. Det är ju därför vi har en marknad. Både denna punkt och nästa punkt på dagordningen är således trista punkter där man går emot den långsiktiga trend som vi strävar efter.

Jag håller dock helt med Lars Lindblad här. Vi ska naturligtvis inte agera på ett sådant sätt att Sverige isoleras i EU-sammanhang. Vi ska streta emot men ändå inte bli ensamma kvar av principiella skäl.

Den beskrivning som finns i dokumentationen här när det gäller regeringens förslag till svensk ståndpunkt är bra skriven, så vi kan definitivt stå bakom att jordbruksministern förhandlar i enlighet med den beskrivna attityden.

Jag skulle också vilja understryka det här med finansieringen. Vad vet vi om var finansieringen ska tas? Är det fråga om solidaritetsfonden, eller gäller det nya pengar så att säga? Vi bör bromsa att nya bidragspengar förs in i systemet. Dessutom bör det naturligtvis finnas en tidsgräns för det hela och även en kostnadsgräns.

Anf. 9 JAN ANDERSSON (c):

Också jag kan instämma i merparten av det som här har sagts. Det är dock viktigt att vi inte gör detta till en principfråga. Lite av ödmjukhet i

2005/06:34

21 april

hanteringen av sådana här frågor är det bra att ha. Det är alltid lätt att vara principfast när andra ska bära principen.

Jag står alltså bakom regeringens bedömningar men vill ändå skicka med lite av ett ”ödmjucksagerande” i detta.

Anf. 10 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Från regeringens sida har vi samma syn när det gäller marknadsanpassningen. Det är utifrån den synen som vi gör markeringar. En sådan markering är att det måste finnas en finansiell ram. Tanken här är att det ska tas från jordbruksbudgeten. Det handlar inte om någon annan finansiering. Men detta måste vara tydligt.

Jag har inget emot att göra en sådan precisering att jag också kräver en tidsram när jag tar till orda på rådsmötet. Vi menar att det måste finnas en tydlig nationell medfinansiering. Kommissionen driver 50 procent. Men man ska inte ha en större gemenskapsfinansiering än de 50 procenten. Där har vi en uppgift i att hjälpa kommissionen med att hålla emot på mötet.

När det sedan gäller marknadsanalyser och skälen till de stora effekterna i vissa länder håller jag med om att det är intressant att få den typen av information. Det kan man också efterfråga. Vi kan då lära en del om hur mekanismerna fungerar också när man överväger om man ska använda olika informationsåtgärder.

När det gäller den svenska marknaden hade vi en mycket bra situation i januari, före fågelinfluensan. I februari blev det en nedgång, men den blev inte så stor att den positiva utvecklingen i januari helt raderades ut. Näringslivet i Sverige har gått ut med en egen märkning för att ge konsumentinformation. Konsumenterna har ett stort förtroende för de svenska produkterna.

Nu vet vi att det under mars och april har skett ytterligare förbättringar utifrån februariläget. Magnus Dårth har kanske ytterligare information att ge i den delen.

Anf. 11 Departementssekreterare MAGNUS DÅRTH:

När det gäller konsumtionsnedgången är det väldigt svårt att relatera till siffrorna eftersom man normalt jämför med året innan. Försäljnings-siffrorna är vid en jämförelse beroende av vilka kampanjer man genomför och vilka kampanjer som genomfördes förra året – detta alltså för att få en rimlig jämförelse. Det innebär att det i sådana här sammanhang kommer att ta tid innan vi får en god uppskattning av läget. I alla fall står det helt klart att situationen i Sverige är betydligt mindre allvarlig än den är i många av de andra länderna.

Anf. 12 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt. Sedan gäller det förbättringen av fiskerinäringsens ekonomiska läge.

Anf. 13 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Det här är ett förslag som innebär att man tar upp frågan om motorstyrka och kapacitet och om möjligheter att få stöd, relaterat till moderniseringar. Problemet här är det ekonomiska läget och priset på bränsle. Vi

tycker att det är väldigt olyckligt att man tar upp de åtgärder som påverkar kapaciteten innan man har klarat av förhandlingarna om den europeiska fiskerifonden.

Från svensk sida tycker vi inte att offentligt stöd ska utgå till åtgärder som ökar kapaciteten. Detta relaterar till det viktiga beslut som vi tog i rådet år 2002 om en reformering av den gemensamma fiskepolitiken. Här går det åt fel håll, och det avser vi att markera på mötet.

Anf. 14 ANDERS G HÖGMARK (m):

Ordförande! Det är väl ingen överraskning att vi förmodligen kommer att helt och hållet instämma i de här uppfattningarna. Snarare har jag ett medskick om att det gäller att med kraft föra fram dem därför att propåerna om att med argument om ökade bränslekostnader etcetera gå in med statsstöd är någonting fullständigt orimligt med tanke också på överkapaciteten.

Sedan kan man alltid ha synpunkter på att produktpriserna sjunker och marginalerna minskar. Men det brukar inte leda till att man producerar mindre av en vara som inte är lönsam. Det skulle i detta fall vara hälsosamt för fiskevattnen.

Att enskilda företagare kan drabbas hårt och komma i kläm är en sak. Men gör man bedömningen att bränslepriserna för lång tid framöver kommer att ligga högt är det i så fall lönsamt att investera i utrustning som drar mindre bränsle.

Medskicket från vår sida är alltså att regeringen, som har intagit en klok position, med stor kraft och i samverkan med alla tänkbara andra stater ska driva denna.

Anf. 15 LENNART FREMLING (fp):

Jag instämmer i att regeringen här har intagit en klok position. Förslaget är olyckligt och går åt fel håll.

Om det nu är bränslepriset som ökar tror jag inte att man ska ha stöd för ett motorbyte. Principiellt känns det alldeles på tok. Frågan är om det ökade bränslepriset egentligen är den viktiga faktorn. Är det inte snarare så att tillgången på fisk har blivit mindre och att det, precis som det står här, borde förhandlas färdigt om fiskerifonden? Man bör också ha klart för sig fiskekvoterna lite längre fram i tiden. Den vetenskapliga rådgivningen om fiskets möjligheter är viktigt i sammanhanget.

Jag tror alltså att det är fel väg att gå att stödja investeringar som ökar – förlänger – kapaciteten hos fiskeflottan. Det är tillgången på fisk och inte bränslepriset som det handlar om.

Anf. 16 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Om vi vill ha ett uthålligt fiske kan vi inte acceptera det här förslaget från kommissionen. Också jag tycker att den svenska linjen är väldigt bra. Men ibland kommer det upp diskussioner om att Sverige är isolerat. Jag vet att det inför förhandlingarna om fisket – det var i slutet av förra året – fanns en kritik därför att den svenska linjen var sådan att vi blev isolerade när vi sade nej vid slutbudet. Jag hoppas att det inte är så nu. Kanske finns det fler länder som intar ungefär samma position som Sverige – i så fall undrar jag vilka – eller finns risken att Sverige blir isolerat?

2005/06:34

21 april

Anf. 17 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Jag har redan markerat att vi är emot det här förslaget och att detta kan erodera en del av våra framgångar år 2002. Det är väldigt olyckligt att driva det här nu innan beslutet om fiskerifonden är klart.

Det finns likasinnade i frågan: Storbritannien, Tyskland, Nederländerna och eventuellt också Danmark. Det finns alltså länder som kommer att argumentera som Sverige.

Anf. 18 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Sedan har vi frågan om en handlingsplan för den gemensamma fiskeripolitiken.

Anf. 19 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Det handlar om ett förenklingsarbete, något som vi är positiva till. I det här förenklingsarbetet tittar man särskilt på att ha en framförhållning när det gäller lagstiftningsprocessen för att kunna förankra. Där har vi nu också en tillgång i de regionala rådgivande nämnderna, RAC:en. Man kommer att titta på ny teknologi och på uppgiftslämnande, och det här arbetet är vi positiva till.

Anf. 20 ORDFÖRANDEN:

Med detta godkänner vi den informationen.

Sedan gäller det upprättandet av en förvaltningsplan för tunga och rödspätta i Nordsjön.

Anf. 21 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Här handlar det om bestånd som är hotade. Vi tycker att det är mycket välkommet med den här förvaltningsplanen. Vi stöttar det arbetet.

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Under Övriga frågor har vi först fågelinfluensan.

Anf. 23 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Vi kommer att få en skriftlig information. Sverige tycker att de åtgärder som vidtagits inom gemenskapen har varit mycket värdefulla. Vi har som ett gemensamt mål att tama fåglar inte ska smittas. Vi jobbar systematiskt i berörda länder.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner också den informationen.

Sedan har vi WTO-förhandlingarna. Finns det något att säga om dem?

Anf. 25 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Vi kommer att få information. Den här veckan är den fjärde jordbruksförhandlingsveckan. Det förefaller vara mycket trögt. Bedömningen

är väl att det är omöjligt att till april få fram de modaliteter som vi pratar om. Det är alltså ett svårt läge.

2005/06:34
21 april

Anf. 26 PER BILL (m):

Herr ordförande! Det är alltid ett svårt läge. Det gäller att hålla trycket uppe så långt det över huvud taget är möjligt. Är det så illa att det till och med finns en risk att det inte blir något möte i Genève?

Anf. 27 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Sådant är det alltid svårt att bedöma. Ibland lossnar det ju i förhandlingar. Man brukar säga att det när man kommer till *end game* händer saker. Frågan är om man är där. Mina medarbetare gör bedömningen att risken finns att det inte blir något ministermöte i Genève.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:

Därmed godkänner vi den informationen.

Finns det något att säga om uppläggningsen av det kommande arbetet?

Anf. 29 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Nej, jag har inga kommentarer där.

Anf. 30 ORDFÖRANDEN:

Finns det några A-punkter?

Anf. 31 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s):

Nej, det finns ingen färdig A-punktslista.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar jordbruksministern med medarbetare och önskar en trevlig helg.

2 § Rättsliga och inrikes frågor

Justitieminister Thomas Bodström

Återrapport från ministerrådsmöte den 21 februari 2006

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 27 och 28 april 2006

Anf. 33 ORDFÖRANDEN:

God morgon! Vi hälsar justitieministern med medarbetare välkomna.

Vi börjar som vanligt med en återrapport från tidigare ministerrådsmöte.

Anf. 34 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Herr ordförande! När det gäller återrapporteringen, som jag ska börja med, vill jag först säga att vi vid RIF-rådet i februari diskuterade flera av de frågor som finns med på dagordningen för mötet i nästa vecka. Jag tänkte återkomma lite till det.

Vid förra rådsmötet antogs också direktivet om lagring av trafikdata. Vi nådde en politisk överenskommelse om direktivet redan i december. Denna bekräftades nu slutgiltigt.

Anf. 35 ORDFÖRANDEN:

Om det inte finns några frågor från ledamöterna godkänner vi återrapporten och går in på kommande ministerrådsmöte. Vi hoppar över A-punktslistan tills vidare och börjar med den första punkten – Människohandel.

Anf. 36 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Först vill jag bara säga att detta är en ganska fantastisk utveckling. Där ser man hur viktigt det är att vi för upp frågorna på dagordningen. Jag tycker att vi alla i Sverige ska känna en stolthet över att det faktiskt var vi som drog i gång det här när det gäller ministerrådsmötet. Vi återkommer till det när det gäller utkastet till slutsatser.

Jag vill erinra nämndens ledamöter om att när vi väckte frågan i januari var det till en början från en del länder totalt motstånd mot att frågan över huvud taget ens skulle diskuteras. Att det nu plötsligt kommer förslag till rådsslutsatser är en ganska sensationell vändning. Men jag återkommer till huruvida vi är nöjda med det här eller inte.

Det som nu ska ske är alltså att Europol ska ge en presentation av sitt arbete mot människohandel. Ordförandeskapet och kommissionen ska informera om läget när det gäller genomförandet av EU:s handlingsplan mot människohandel. Ordförandeskapet kommer att återrapportera från en internationell konferens om människohandel med barn som ägde rum i Wien den 17 mars i år. Sedan kommer ordförandeskapet att presentera ett utkast till rådsslutsatser rörande människohandel inklusive i anslutning till stora internationella evenemang såsom sportevenemang. Det är denna sista punkt som kommer att tilldra sig störst intresse.

När det nu kommer ett utkast till slutsatser vill jag säga att i jämförelse med till exempel den så kallade Brysseldeklarationen från maj 2003 är texterna trots allt skarpare. Vi har också bland annat skrivningar i

punkt 6 som tar upp frågan om att undersöka behovet av att skärpa EU:s straffrättsliga ramverk. I punkten 10 tas minskning av efterfrågan upp.

Vi har också från svensk sida drivit igenom att slutsatserna kommer att bli en del av EU:s handlingsplan mot människohandel. Därför kommer det också att tas upp i samband med andra stora internationella evenemang.

Vi har också fått en redovisning från Tyskland om åtgärder för att bekämpa människohandel. Det är bland annat en plan för att bekämpa brottslighet i samarbete med regional och central polis, stöd till brottsoffer, samarbete genom sambandsmän och samarbete mellan berörda departement och organisationer.

Jag kommer ändå att försöka stärka de föreslagna slutsatserna ytterligare.

En sak som man inte ska underskatta är den diskussion som har varit och som kommer att fortsätta, nämligen vår syn på att man måste se problemen med människohandel i ljuset av prostitution. Därför gillar vi inte alls begreppet tvångsprostitution under punkt 9. Det definieras på ett sätt som vi inte gillar. Det är en sak som vi kommer att göra.

Det andra är att vi kommer att föreslå stärkta skrivningar under punkten 10 som handlar om specifika åtgärder mot människohandel i samband med stora evenemang. Som den ser ut är den närmast exemplifierande. Jag kommer därför att försöka se till att åtgärden att sända sambandsmän inte bara är ett exempel utan en konkret åtgärd som vi kan enas om att verkställa bland annat i samband med fotbolls-VM. Det gör vi redan när det gäller andra. Det är klart att det också borde kunna gälla människohandel.

Dessutom ska jag försöka se till att det blir tydligt att det är viktigt att få till stånd förebyggande åtgärder mot människohandel i samband med stora evenemang i syfte att minska efterfrågan.

Detta rådsmöte kommer att föregås av behandling i Coreper den 26 april. Det finns en viss tveksamhet. Det är ju ingen hemlighet. Det var ett motstånd mot att vi ens skulle ta upp den här frågan.

Det handlar förstas om att bevaka våra intressen men också att driva på.

Det här är ett första steg. Vi har faktiskt också ett stort friidrottsevenemang i augusti Göteborg. Sedan kommer det att vara ett mycket större evenemang. Jag tänker närmast på OS om två år.

Detta är bara början på någonting. Och det är därför också viktigt att vi ser det långsiktigt när vi driver denna fråga.

Anf. 37 HILLEVI LARSSON (s):

Har begreppet tvångsprostitution definierats på något sätt? Det går ju att göra lite olika definitioner. Om jag inte minns fel står det i svensk lagstiftning någonting om att man har värvats på ett otillbörligt sätt. Man kan ha blivit lurad eller invaggad i falska förhoppningar om vad man egentligen ska göra. Men det står även någonting om fattigdom, alltså att fattiga människors utsatta situation utnyttjas. Går det att få in på något sätt när det gäller definitionen av tvångsprostitution? Det är inte närmare definierat vad det innebär.

Anf. 38 KARIN THORBORG (v):

Det står att rådet ska välkomna de åtgärder som man i Tyskland har vidtagit med anledning av den ökade människohandeln.

Jag uppfattade inte riktigt vilka åtgärder som Tyskland hade vidtagit. Vad innebär de rent konkret? Jag hörde, men jag förstod ändå inte riktigt vad dessa åtgärder som Tyskland har vidtagit innebär.

Jag har en fråga beträffande resonemangen om att under en period skärpa visumlagstiftningen när det gäller kvinnor från Östeuropa. Finns de fortfarande kvar, eller har de helt försvunnit från diskussionen?

Till slut tycker jag att det är jätteviktigt att man i dessa rådsslutsatser har tillräckligt bred ansats just för att förhindra och förebygga människohandel. Kommer det att finnas något om fattigdom, korruption, prostitution, ojämlikhet och kvinnoförtryck så att man förebygger människohandel? Jag skulle vilja höra lite mer om vad som står om det.

Anf. 39 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Jag tycker att det är viktigt att understryka att detta handlar om människohandel för sexuella ändamål och att det berör prostitution, så att det inte sker någon förväxling med annan typ av människosmuggling i andra syften. Det tycker jag känns som något väsentligt.

Sedan vill jag understryka att det faktiskt står att det handlar om människohandel i samband med större internationella evenemang. Då tycker jag att vi kanske ska koncentrera oss på det större begreppet och att inte bara fotbollen ska klä skott för denna verksamhet. Det finns nämligen andra verksamheter som också drar till sig detta.

Anf. 40 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Jag tycker att det är väldigt bra att detta har kommit upp på dagordningen. Jag hade också en fråga när det gäller viseringskraven. Jag tror att det är viktigt att det inte blir några skärpta regler för vissa grupper.

När det gäller den här handlingsplanen tycker jag att det finns för lite skrivningar om rehabilitering och skydd av offer för människohandel när de ska tillbaka till sina hemländer. Det skrivs någonting om det, men det är inte speciellt utförligt. I en del av dessa länder kan dessa människor inte påräkna något skydd från de polisiära myndigheterna. Det vittnar i alla fall en del frivilligorganisationer om.

Det är väldigt positivt att det finns en handlingsplan. Det har vi faktiskt inte ens i Sverige. Men det som jag saknar och gärna vill fråga lite grann om gäller förverkanderegler. Det finns på s. 5 ganska tydliga skrivningar om att man ska kunna beröva gärningsmännen alla ekonomiska fördelar, de ekonomiska vinster som de har gjort och beslagta och konfiskera tillgångar. Innebär det också en form av utvidgat förverkande, alltså en omvänd bevisbörda och som har diskuterats här i Sverige, alltså att det skulle kunna bli en skärpning av reglerna? I så fall är det väldigt bra, alltså att man så att säga verkligen går på den ekonomiska vinningen. Tyvärr tror jag att det är det enda som är framgångsrikt.

I den här planen talas det också mycket om kvinnor och flickor. Men det är faktiskt också pojkar som utsätts för det här fruktansvärda brottet. Det gäller faktiskt både pojkar, flickor och kvinnor.

Jag har en sista fråga. Det står någonting om ensamkommande barn i handlingsplanen och att man kanske måste ändra strategin i fråga om ensamkommande barn. Vad menas med det? Det förstod jag inte riktigt.

2005/06:34

21 april

Anf. 41 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Jag ska först svara på frågan om tvångsprostitution. Nej, det är inte närmare definierat. Men när det gäller den fråga som tas upp här bedriver vi nu ett arbete för att se om man ska ta bort kravet från den tidigare överenskommelsen. Det som finns med i dessa förslag är bland annat att man ska se över de straffrättsliga bestämmelser som nu finns. Och där kommer den här frågan in senare. Det är ett av skälen till att se om den ribban ligger för högt. Det undersöker vi nu och ser på definitionen av människohandel och koppleri.

När det gäller Tysklands egna nationella åtgärder handlar det bland annat om ett ökat polissamarbete internt och externt och mellan myndigheterna och också om gränskontroll, däremot ingenting om, såvitt vi nu vet, visumkontroll, som man tidigare har sagt. Men det är klart att man i Tyskland är fri att själv avgöra den saken. Det sades också på det möte som jag var på i februari. Då nämndes just att man skulle ha större krav på visum. Men det finns inte med nu i alla fall.

Vår statssekreterare Dan Eliasson var nere i Tyskland för ett par veckor sedan. Då var det dessa saker som diskuterades och inte frågan om visumkontroll.

Hur man bekämpar människohandel rör också andra områden och andra ministerråd än detta. Detta handlar trots allt om justitie- och inrikesministrarna. I dessa slutsatser finns dessa delar med. Men det kan naturligtvis vara värt att nämna och understryka, vilket vi också gör i olika sammanhang.

När det gäller det som Leif Björnlod tar upp är poängen just att det står stora internationella evenemang. Där är vi helt överens.

Jag tycker också att det är viktigt att poängtera rehabilitering. Vi har en plan i fråga om människohandel, och där kommer dessa frågor in. Och vi har, som sagt, gjort en förändring i Sverige för att öka skyddet för dem som har blivit utsatta för detta så att de ska kunna få ett tillfälligt uppehållstillstånd. Och det är också någon som har fått permanent uppehållstillstånd. Men vi har vidtagit just dessa åtgärder.

När det gäller förverkande är det någonting som vi nu arbetar med i Sverige för att kunna bli bättre på att komma åt de pengar som man tjänar på grov organiserad brottslighet och naturligtvis på människohandel. Och där finns det i grunden ett rambeslut. Det är det som är grunden, inte det som man talar om här, och det är det som vi arbetar med i Sverige.

Sedan kan jag avslutningsvis säga att jag håller med om att det även är pojkar som utnyttjas. För så är det faktiskt.

Anf. 42 KARIN GRANBOM (fp):

Jag har ytterligare en fråga som gäller det som står här om att man även ska ta med strategier mot korruption och fattigdom. Det är väldigt viktigt att man gör det. Men det ligger utanför justitieministerns område att skapa något innehåll i denna mening. Men hur ska man kunna följa upp det här, och vad innebär det konkret när ni skriver en sådan mening?

Skickar ni över ansvaret till någon som ska verkställa någonting så att detta verkligen får något innehåll?

Anf. 43 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Den här handlingsplanen berör flera ministerråd. Men det är viktigt att vi ändå visar att det finns en koppling mellan dem och att vi arbetar för gemensamma mål.

Det är viktigt när vi ser helheten att också komma ihåg att det har stor betydelse för rekryteringen hur situationen ser ut i andra länder. Även om det inte är en fråga för oss justitieministrar vill vi ändå nämna det för andra ministrar, till exempel för biståndsminister Jämtin, när de diskuterar dessa frågor, och andra ministrar kanske gör det i andra sammanhang. Och även om vi så att säga inte är rätt forum för att vidta dessa åtgärder tycker jag ändå att det är värt att nämna det i detta sammanhang. Men det är helt riktigt som Karin Granbom säger att det inte är vår fråga i den meningen att vi ska komma med konkreta åtgärder. Men för att just visa komplexiteten och att detta är en handlingsplan för flera ministerråd tycker jag att det är värt att nämna detta.

Anf. 44 CARL B HAMILTON (fp):

Jag har en liten ordningsfråga. I sitt svar till Hillevi Engström höll justitieministern i stort sett med om allt det som hon sade. Men det blev inte klart om ministern tänker ta upp dessa synpunkter vid mötet eller inte. Det är en sak att vara välvillig i EU-nämnden, men det är en annan sak att faktiskt föra fram de ståndpunkter som ministern instämmer i vid EU-mötet.

Anf. 45 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det är riktigt. Jag nämnde också att vissa av dessa saker redan finns i handlingsplanen. Då tycker jag att man i det sammanhanget ändå kan lägga till att man också har samma uppfattning.

Sedan finns det naturligtvis möjlighet att om man har en diskussion nämna att det också gäller pojkar. Därmed har jag svarat på frågan som jag fick från Hillevi Engström.

Anf. 46 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt vad avser rådsslutsatserna.

I övrigt godkänner vi informationen.

Vi går vidare till punkt 4 om yttre förbindelser. Finns det något att säga om den?

Anf. 47 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det är en informationspunkt. Där vill jag hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 48 ORDFÖRANDEN:

Det gäller alltså 4 a och 4 c. 4 b kommer att föredras av Barbro Holmberg.

Då godkänner vi informationen.

Anf. 49 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Detta förslag innebär att det införs enhetliga regler om tillämplig lag för privaträttsliga förpliktelser utanför avtalsförhållanden, i huvudsak skadeståndsansvar.

Jag informerade nämnden den 17 februari om förhandlingarna om den här förordningen. Det handlade då om att en del specifika frågor lyftes över till rådet för politisk överenskommelse.

Ordförandeskapet har nu lagt fram ett kompromissförslag som omfattar all artikeltext. Vi har fått gehör för de viktigaste synpunkter som vi har haft under förhandlingarna. Tanken är att rådet ska nå en politisk överenskommelse om denna text.

Grundregeln i förslaget är att en fråga om skadestånd avgörs enligt lagen där skadan inträffar. Farlig verksamhet ska inte tjäna på att etablera sig i ett land med låga skadestånd.

Men den här principen kommer inte att vara lämplig på alla områden. De områden som vi från svensk sida framför allt har inriktat oss på under förhandlingarna är tryck- och yttrandefriheten samt arbetsrätten.

När det gäller tryck- och yttrandefriheten är det mycket viktigt för oss att svenska domstolar ska använda svensk lag bara när frågor om skadestånd aktualiseras. Det är inte acceptabelt att låta gränserna för yttrandefriheten i vårt land bestämmas av andra länders lagar.

I ordförandeskapets kompromissförslag har frågan om skadestånd på grund av bland annat förtal uteslutits från förordningens tillämpningsområde. Det är den bästa lösningen för vår del, och den löser våra problem i denna del.

När det gäller arbetsrätten är det viktigt för oss att bevara de balanserade avtalssystem som vi har på den svenska arbetsmarknaden. Det vore olyckligt om till exempel lagligheten av en strejk eller andra stridsåtgärder skulle bedömas enligt utländsk lag därför att det uppstår skador där.

Ordförandeskapets kompromissförslag innehåller den regel som Sverige har föreslagit om att i sådana situationer tillämpa lagen i det land där stridsåtgärden vidtas. Kommissionen är fortfarande negativ till förslaget, men vi har fått tillräckligt stöd från andra medlemsstater. Även Europaparlamentet är på vår linje. Det verkar alltså som om vi kommer att få en bra lösning också i denna fråga. Därmed skulle vi från svensk sida kunna ge klartecken till en politisk överenskommelse om det samlade paketet.

Anf. 50 KARIN THORBORG (v):

Jag bara undrar: Vad händer om ordförandeskapets kompromissförslag inte går igenom? Hur kommer Sverige att ställa sig då? Det ursprungliga är ju inte speciellt lämpligt för Sverige.

Anf. 51 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Då får vi göra som vi brukar, fortsätta förhandla.

Anf. 52 ORDFÖRANDEN:

Och då återkommer vi här.

Så här långt konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Nästa punkt är Frågor rörande civilrättsligt samarbete.

Anf. 53 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det är också en ren informationspunkt. Jag ber att få hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 54 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner informationen.

Nästa punkt är invigning av N-Lex och presentation av Eur-Lex.

Anf. 55 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Herr ordförande! Det är ett omfattande arbete, som pågår fortlöpande inom Europeiska unionen, med att göra EG-rätten tillgänglig på elektronisk väg. EU:s publikationsbyrå har hand om det konkreta arbetet med rättsinformationen inom unionen och ansvarar även för EU:s rättsdatabaser.

Eur-Lex är den gemensamma ingångsportalen för samtliga rättsdatabaser inom EU, och vid rådsmötet kommer Eur-Lex att presenteras för oss.

Inom ramen för EU:s rättsinformationsarbete har man under senare år arbetat med ett projekt benämnt N-lex. N-lex är en dataportal med länkar till EU-medlemsstaternas nationella lagstiftning. Via portalen är det möjligt att söka i nationella databaser med hjälp av en gemensam sökfunktion. N-lex kommer att invigas vid rådsmötet.

Jag välkomnar öppnandet av N-lex och den positiva utvecklingen av Eur-Lex. Vi har från svensk sida länge drivit frågan om vikten av att gällande författningar görs tillgängliga för medborgarna och att det görs kostnadsfritt.

Anf. 56 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Vi från Moderaterna tycker att det är väldigt positivt. Vi har också efterfrågat att man ska kunna göra det lättillgängligt med lagstiftningen i medlemsstaterna. Om vi ska ha ett ömsesidigt erkännande av varandras rättsordningar måste vi också veta vad de innehåller. Det är väldigt positivt att det kommer i gång.

Anf. 57 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Jag ser också detta som någonting positivt och egentligen ganska självklart. Men vad jag funderar över är frågan om tillgängligheten. Hur kommer man att hantera det rent språkmässigt? Det här kommer ju att kräva rätt mycket. Kommer allting att översättas till exempel till engelska är det, precis som du säger, ett gigantiskt arbete.

Anf. 58 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Successivt kommer det att översättas på det sätt som görs i dag, men det är inte något krav att allting ska översättas från början. Det skulle inte medlemsstaterna, och inte vi heller, klara av. Men sedan blir det mer och

Anf. 59 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner informationen.

Nästa punkt är Vissa processuella rättigheter i brottmål.

Anf. 60 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Vi är tillsammans med flera medlemsstater positiva till att det skapas gemensamma miniminormer om processuella rättigheter inom de områden som anges i kommissionens förslag. Det framgick dock redan vid informationen till er inför RIF-rådet den 1–2 december förra året att bland annat flera medlemsstater ifrågasätter den rättsliga grunden för kommissionens förslag. Det är klart att detta har lett till en bekymmersam förhandlingssituation.

Frågan om inriktningen på det fortsatta förhandlingsarbetet har under vintern och våren varit föremål för diskussion på såväl arbetsgruppsnivå som i Artikel 36-kommittén. Som ni vet är flera medlemsstater skeptiska eller rentav negativa till tanken på ett instrument. Vi har från svensk sida varit mycket bestämda i vår uppfattning att förhandlingarna ska fortsätta, och vi har på olika sätt försökt bidra till att underlätta diskussionerna.

Vid rådsmötet förväntas ordförandeskapet presentera en rapport om förhandlingsläget. Man kommer också att informera om att en ad hoc-grupp med syfte att arbeta fram ett förslag om inriktningen på det fortsatta förhandlingsarbetet kommer att sättas samman. Med tanke på det låsta förhandlingsläget är det ett förslag som jag kan acceptera.

Anf. 61 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Jag har en fråga. Vad är orsaken till att dessa medlemsstater ifrågasätter den rättsliga grunden? Jag tycker också, från Moderaternas sida, att det är positivt om man kan trycka på när det gäller frågan om häktningstider i medlemsstaterna, där det finns exempel på att man sitter häktad i flera år innan rättegång. Det är viktigt, om vi ska utlämna människor och annat, att de kan få en prövning inom rimlig tid, så att den frågan inte tappas bort, när det gäller häktningstider och kanske i förlängningen även häktningsskäl.

Men framför allt: Vad ligger bakom ifrågasättandet?

Anf. 62 KARIN THORBORG (v):

Först tänkte jag ställa samma fråga som Hillevi Larsson, varför det finns länder som är emot det.

Det är väldigt viktigt att det finns sådana här regler och miniminormer, men jag har en fråga: Hur harmonierar det här rambeslutet med Europakommissionen för de mänskliga rättigheterna och Europadomstolens praxis? Är det i enlighet med det? Eller kommer deras roll att minska på något vis? Jag skulle vilja veta det.

Anf. 63 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Jag tycker naturligtvis att det känns bra om man kan stärka rättssäkerheten för människor. Men kommer det att finnas problem när det

gäller till exempel häktningstider, definitionen på barn och så vidare? Man kommer möjligen att ha lite olika synsätt. Kommer minimireglerna att inskränka på någon av medlemsstaternas lagstiftning som den ser ut i dag? I så fall förstår jag deras motstånd.

Anf. 64 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Anledningen till att man ifrågasätter den rättsliga grunden är just att man anser att det kanske inte är EU-frågor utan Europarådets. Men vi anser alltså att det är någonting som bör gå vidare här. Nu ska de informera om det, så vi får se vad det kommer fram till. Men det är det som är grunden.

Vi driver häktningsfrågan, fast i ett annat sammanhang. Den berörs inte här. Anledningen till att vi driver den är just att det är orimligt långa häktningstider, där man inte heller får möjlighet att få häktningen prövad på samma sätt som vi har till exempel i Sverige.

Anf. 65 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Men borde det inte vara någonting som kommer in automatiskt inom den här rubriken, processuella rättigheter? Det borde i alla fall uppmärksammas och föras fram att Sverige har en ståndpunkt, att det bör finnas någon sorts miniminormer för häktningstider. Vi är väl överens om att det är orimligt? Framför allt är Spanien ett exempel, där det är årtal. Efteråt visar det sig att de är oskyldiga, och då kanske de redan är döda.

Anf. 66 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Som jag sade, drivs den frågan i ett annat sammanhang. Det är ingen lätt fråga att föra fram. Vi är helt överens om den saken. Men den är så speciell att den drivs bättre i ett annat sammanhang. Hade det inte sett ut som det gör i Europa hade man möjligtvis kunnat lägga in den här, men jag tror att den skulle bromsa upp hela detta arbete. Vi har ändå förhoppningar om att förbättra situationen, även om vi inte kommer att kunna förändra den på det sätt som vi kanske skulle önska och att förhållandena skulle bli som i Sverige.

Anf. 67 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Nästa punkt är Ett europeiskt bevisupptagningsbeslut.

Anf. 68 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Herr ordförande! Tanken med det här rambeslutet är, som ni känner till sedan tidigare, att förenkla och snabba på det straffrättsliga samarbetet.

Vid mötet ska vi i första hand försöka nå en politisk överenskommelse om den lista där det anges för vilka brottstyper ett krav på dubbel straffbarhet inte får ställas upp. Några övriga frågor är också uppe.

En av medlemsstaterna vill att vi definierar vissa av de brott som anges i listan och att medlemsstaterna inte får gå utöver dessa definitioner när de åberopar de aktuella brotten på listan.

Den lista som finns i detta instrument är densamma som den som används i till exempel rambeslutet om arresteringsordern och frysningsrambeslutet. Där har vi inga definitioner. Listan har där och i andra rambeslut accepterats som ett steg i arbetet med att avskaffa kravet på dubbel straffbarhet. Vitsen är just att medlemsstaterna kriminaliserar ett brott enligt listan lite olika, men att vi accepterar dessa olikheter och inte uppställer ett sådant krav. Jag ser ingen anledning att ändra denna inställning. Om vi nu ska börja definiera brotten i listan är vi verkligen tillbaka på ruta ett och skjuter egentligen tillbaka frågan flera år, och vi går mot en ordning där vi börjar harmonisera straffrätten i detalj, vilket vi heller inte vill.

Jag vill därför undvika att vi nu ska börja definiera vissa brottstyper med bindande verkan för oss. Den uppfattningen är vi också långt ifrån ensamma om. Samtidigt är det klart att vi måste försöka nå en kompromiss. Ordförandeskapet föreslår en rekommendation om att medlemsstaterna använder sig av vissa definitioner för några brottstyper som anges i listan. Det är inget som man direkt önskar, eftersom det ger sken av att vi behöver en definition, men det är möjligt att som en kompromiss är det någonting som ändå kan vara möjligt.

Om vi kan komma överens i den här frågan kommer vi att få ett bra instrument. Bland annat får vi en tidsfrist på två månader inom vilken bevisning måste överlämnas mellan medlemsstaterna. Det skulle innebära en klar förbättring av det rättsliga samarbetet.

Anf. 69 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Det är bra att man kan förenkla bevisupptagningen. Jag har en konkret fråga, och den är: Kommer trafikdata att ligga med i det här rambeslutet? Ska man läsa in det som uppgifter, lagring av trafikdatauppgifter?

Anf. 70 KARIN THORBORG (v):

Jag vill bara för säkerhets skull tala om – det har vi sagt tidigare också – att vi från Vänsterpartiet inte tycker så värst mycket om det här rambeslutet. Avslagsgrunderna ser väldigt tunna ut. Det finns exempelvis ingen avslagsgrund som hänvisar till grundläggande rättsprinciper i landet. Sedan är vi ju emot att man tar bort kravet på dubbel straffbarhet. Det är ingen fråga utan bara ett förtydligande.

Anf. 71 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Jag kan, för att inte dra ut på tiden, bara instämma i det yttrandet.

Anf. 72 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det var väl egentligen bara en konkret fråga, och svaret är att trafikdata inte finns med i det här arbetet nu.

Anf. 73 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Nästa punkt är Överförande av dömda personer mellan EU:s medlemsstater.

Anf. 74 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

I januari 2005 presenterade Österrike tillsammans med Finland och Sverige ett förslag till rambeslut om överförande av dömda personer mellan EU:s medlemsstater. Förslaget lades fram i syfte att effektivisera dagens tungrodda handläggning av överförandeärenden. Det tar alldeles för lång tid. Det skulle kunna gå betydligt snabbare. Det är ju någonting som vi driver på, enligt de möjligheter som finns i dag i andra sammanhang.

En fråga som nu har lyfts i förhandlingarna är kravet på dubbel straffbarhet. I dag gäller ett fullständigt krav på dubbel straffbarhet i utomnordiska ärenden vid överföranden. Undantag finns för överföranden som sker i anslutning till överlämnande enligt den europeiska arresteringsordern. I det här rambeslutet har vi föreslagit att dubbel straffbarhet avskaffas för listbrotten. Det är i princip samma lista och samma lösning som i bötes- och förverkanderambesluten. Enligt arresteringsorderrambeslutet kan vi överlämna misstänkta personer utan krav på dubbel straffbarhet för listbrotten.

Flera medlemsstater vill inte avskaffa kravet på dubbel straffbarhet när det gäller överförande av till exempel fängelsedömda. Jag har svårt att förstå att dessa inte vill ta samma steg som vi redan har gjort i andra rättsakter.

Ordförandeskapet försöker nu hitta en kompromiss som alla kan acceptera. På bordet ligger därför två förslag.

Det första innebär att medlemsstaterna får ställa upp ett fullt krav på dubbel straffbarhet för att verkställa ett frihetsberövande straff. Medlemsstaterna kan dock i en deklaration ange att de inte kommer att ställa upp kravet på dubbel straffbarhet för de så kallade listbrotten.

Det andra motsvarar vårt ursprungsförslag – alltså inget krav på dubbel straffbarhet för listbrotten – men till detta kopplas en möjlighet för medlemsstaterna att i en deklaration ange att de vill kunna kräva dubbel straffbarhet också för listbrotten.

Vi ska vid mötet endast ta ställning till om de fortsatta förhandlingarna i arbetsgruppen ska baseras på det första eller på det andra förslaget, och inte om möjligheten att ställa upp kravet på dubbel straffbarhet ska vara generell eller endast begränsad.

Vi anser att vårt ursprungliga förslag, med fullt avskaffande av kravet på dubbel straffbarhet för listbrotten, helst skulle ha accepterats utan undantag. Vi bedömer att stödet för det förslaget är för svagt från flera medlemsstater. För att komma vidare i förhandlingarna är jag därför beredd att ge mitt stöd till ordförandeskapets andra förslag. Det ligger, som jag sade, närmast det som är vårt förslag.

Anf. 75 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Vi stöder regeringens ståndpunkt helt. Det är väldigt bra att det här äntligen kommer till stånd, med en snabbare process. Sedan är det väl ändå så att om någon svensk medborgare skulle bli dömd i till exempel Tyskland för ett brott som inte är straffbart här är det bättre att han avtjänar sitt straff i Sverige. Egentligen tycker inte vi att det här är något problem. Det är en bra ståndpunkt som regeringen har i den här frågan.

Det finns ett problem, och det är därför som vi är emot. Det har att göra med det jag sade tidigare, alltså att vi är emot att man tar bort kravet på dubbel straffbarhet.

Anf. 77 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det är egentligen inte så mycket att kommentera. Vi står fullt upp för den här principen, och vi driver på det arbetet inom de möjligheter som nu finns inom Europarådets tilläggsprotokoll. Det är ändå ett par hundra människor varje år som döms i Sverige men som avtjänar sitt straff i andra länder. Vi försöker också få hem svenska medborgare från andra länder. Det här är ett stort och viktigt steg, och det är klart att om vi inte får fullt ut är det bättre att vi i alla fall förbättrar situationen jämfört med hur det är i dag inom EU.

Anf. 78 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Nästa punkt är Avtal mellan EU och Island och Norge om överlämnande mellan EU-medlemsstater och Island och Norge.

Anf. 79 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Ordförandeskapet vill försöka nå en politisk överenskommelse om avtalet. Det är således inte aktuellt att nu underteckna ett avtal som angavs i promemorian till riksdagen. Det kommer senare.

År 2001 har medlemsstaterna försökt att enas om hur EU ska samarbeta med Island och Norge när det gäller utlämning för brott. Flera utkast till avtal har diskuterats.

Eftersom både Island och Norge deltar i Schengensamarbetet har Sverige arbetat för att de också ska kunna delta i den europeiska arresteringsordern fullt ut. Vissa medlemsstater tycker å andra sidan att samarbetet i stället bör likna utlämning. Man vill till exempel inte utlämna egna medborgare. Man vill också ha kvar krav på dubbel straffbarhet för att utlämna.

Ordförandeskapet har presenterat ett utkast till avtal som är tänkt som en kompromiss. Sverige har givit sitt stöd till utkastet, men vissa medlemsstater är fortfarande tveksamma.

Vi kan från svensk sida acceptera det avtal som har lagts fram. Därför bör vi aktivt se till att vi når en politisk överenskommelse om avtalet. För vår del kommer vi ändå att tillämpa den särskilda nordiska utlämningsordningen eller en framtida smidig form av arresteringsordern – en nordisk arresteringsorder som vi också har arbetat med i de nordiska justitieministtermötena.

Anf. 80 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Vi går över till rambeslut om bekämpandet av organiserad brottslighet.

Anf. 81 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det här har förhandlats under närmare ett års tid. Nu har förslaget lyfts fram för att politisk enighet ska kunna nås.

Syftet med kommissionens förslag är att få till stånd en enhetlig kriminalisering av sådana gärningar som innebär att man deltar i organiserad brottslighet.

Sedan 1998 finns inom EU en gemensam åtgärd på området. Även FN:s konvention om gränsöverskridande organiserad brottslighet rör den här frågan.

Sverige har haft vissa utgångspunkter inför förhandlingarna. De utgångspunkterna ligger fast inför de kommande diskussionerna i rådet. Den första och viktigaste frågan för svensk del är att rambeslutet inte kommer i konflikt med våra grundlagar.

Föreningsfriheten får inte rubbas. På svenskt initiativ har det därför förts in en skrivning om just detta. Skrivningen går ut på att rambeslutet inte kräver åtgärder i strid med medlemsstaternas konstitutionella bestämmelser. Rambeslutet får inte heller inverka på utformningen av de svenska bestämmelserna om tryckfrihetsbrott och yttrandefrihetsbrott.

Rambeslutet innehåller en definition av en kriminell organisation. I det ursprungliga förslaget föreskrevs att ledande av och aktivt deltagande i en sådan organisation skulle vara straffbelagt. Under förhandlingarna har rambeslutet omformulerats i den här delen.

Nu anges två alternativa sätt för kriminaliseringen: antingen ska det vara straffbelagt att aktivt delta i en kriminell organisation eller också ska straffansvaret träffa den som träffar en överenskommelse om att begå brott. Den föreslagna utformningen av kriminaliseringsåtgärder har stöd bland medlemsstaterna, men för svensk del vill vi justera åtagandet i viss utsträckning.

Att träffa en överenskommelse om att begå brott motsvarar i svensk rätt stämpling till brott. De allvarligaste brotten är också straffbelagda redan på det här stadiet. Men rambeslutet rör inte bara de allvarligaste brotten, utan alla brott med fyra års fängelse eller mer i straffskalan och som begås i vinstsyfte. I Sverige har vi inte tyckt att stämpling ska vara straffbart för alla de brott som omfattas av rambeslutet.

Om åtagandet enligt rambeslutet skulle bli att blotta överenskommelsen om att begå brott ska vara straffbelagd skulle detta, för Sveriges del, innebära en utvidgning av kriminaliseringen av stämpling men också förberedelse till en rad brott. Jag ifrågasätter behovet av ett så långtgående krav.

För att kunna nå en överenskommelse om instrumentet bör Sverige i stället verka för att det här kriminaliseringsalternativet, som nu alltså talar om överenskommelse om att begå brott, i stället ska föreskriva att medlemsstaterna ska kriminalisera förberedelse till brott.

Vår preliminära analys är att rambeslutet i så fall kan komma att ställa krav på en begränsad utökning av försöks- och förberedelseansvaret.

En alternativ lösning som Sverige har fört fram är att det i rambeslutet kunde klargöras att åtagandet enligt det första kriminaliseringsåtagandet – det som handlar om aktivt deltagande i en kriminell organisation – får tolkas så att ett fullbordat brott ska ha begåtts. Sverige skulle i så fall fullt ut leva upp till åtagandet genom bestämmelserna om medverkan till

brott. Några lagändringar skulle över huvud taget inte behöva göras. Ordförandeskapet har också ställt sig positivt till att föra in en sådan skrivning i ingressen.

2005/06:34

21 april

För svensk del är det alltså viktigt att bevaka att det inte görs några ändringar i skrivningen om grundlagarna. När det sedan gäller frågan om vad som ska vara straffbart kan jag ställa mig bakom rambeslutet om det görs klart att det får krävas att ett fullbordat brott har begåtts vid genomförandet av åtagandet om att straffbelägga aktivt deltagande. Om det krävs för att medlemsstaterna ska kunna enas om det här rambeslutet och förbättra samarbetet mot organiserad brottslighet skulle också en begränsad utökning av förberedelseansvaret vara acceptabel. Någon av dessa lösningar tror jag kan leda till att rambeslutet får ett balanserat och ändamålsenligt innehåll.

Anf. 82 INGVAR SVENSSON (kd):

Ordförande! Den här frågan har vi ju diskuterat tidigare.

Dessvärre är det väl så att kriminella organisationer är ett växande problem. Jag har inget emot regeringens inställning i den här frågan, men när man sysslar med tillnärmningen är det ett problem utifrån vad våra grundlagar säger. Det är helt riktigt som justitieministern säger.

Detta är inte någon ny fråga. Lagrådet tog i samband med terroristbekämpningen upp att det var tveksamt om vi uppfyllde kraven i den här delen. Jag är lite förvånad över regeringens passivitet och att man inte ser över detta. Man får hela tiden slingra sig som en orm för att hänga med i rambesluten eller blockera olika insatser.

Jag tror att det vore bra om justitieministern vid tillfälle, till exempel vid en Brysselresa, läste Hans Starks utredning från 1991 om rasistiska organisationer som har ett väldigt bra koncept för den här frågeställningen.

Han får naturligtvis också övertala Bosse Ringholm, som har ansvar för föreningsfriheten, att ta tag i de här frågorna.

Anf. 83 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Jag har fortfarande väldigt svårt att förstå riktigt vad en kriminell organisation är. Om det är en kriminell organisation är den väl olaglig? Om man sysslar med olagligheter är det ju straffbart.

När det gäller den del som heter stämpling och fyra år i straffskalan fick jag i går lära mig att om man träffar avtal med sin bondgranne om att olovligt avleda el finns det fyra år i straffskalan för det. Det betyder alltså att man skulle kunna hamna i den här situationen.

Det finns tydligen många sådana svåra saker. Jag understryker det ministern säger om vikten av att stämpling, som kan framstå som ett diffust och svårbevisbart brott, inte kommer med i listan.

Anf. 84 KARIN THORBORG (v):

Jag tycker att regeringen har bevakat frågan om förenlighet med svensk grundlag på ett väldigt bra sätt.

Jag förstår inte riktigt fortsättningen. Som lekman har man svårt att se vad alla begrepp står för.

Man säger att det ska införas vissa kriminaliseringar som ligger nära stämpnings- och förberedelsebestämmelser. Kan ministern redogöra lite

mer konkret för vilka förändringar som kan ske i svensk lagstiftning? Jag hänger inte riktigt med i detta.

Anf. 85 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Jag har också en fråga kopplad till det som Leif Björnlod sade. Vi fick ett exempel om att det kunde röra sig om olaga kraftavledning. Det nämndes att det finns ett 20-tal andra brott där det kan bli fråga om att kriminalisera på stämplingsstadiet.

Kan ministern ge exempel på flera brott som har fyra år i straffskalan där det krävs vinstsyfte, förutom olaga kraftavledning? Just för det brottet kan jag hålla med om att det kan kännas orimligt att kriminalisera stämplingsstadiet. Det kan ju finnas andra brott.

Anf. 86 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Vi har ju haft den här diskussionen tidigare. Den kommer kanske att fortsätta. Vi har lite olika syn på detta, men vi har det gemensamma målet att vi måste bekämpa de kriminella organisationerna. Om det sedan handlar om att vi ställer krav på ett aktivt deltagande och inte har samma tro på medlemskapet innebär det inte att vi har ett annat syfte och en annan målsättning.

I det här fallet kan det innebära ytterligare några brott. För att svara på Hillevi Engströms fråga och ge ytterligare exempel kan jag nämna: koppleri, grov stöld, grovt bedrägeri, grov utpressning, brukande av falsk urkund, grovt barnpornografibrott, grovt dobbleri och grov bestickning som i dag inte är straffbart för stämpling.

Jag vill återigen säga att vår målsättning är att vi nu när vi har fått med ordförandeskapet i ett kompromissförslag kommer att hamna i en situation där vi inte behöver göra några förändringar alls.

Anf. 87 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Det hade varit bra att få ta del av den listan. När vi ber om ett exempel på vilka brott det kan vara fråga om nämns ett brott som man nästan kan skratta åt, nämligen olaga kraftavledning och att det är det det handlar om. Nu får vi höra att det handlar om grovt barnpornografibrott, koppleri, grov stöld och annat där man kan ha en diskussion om värdet av att kanske ha en kriminalisering på stämplingsstadiet. Det är i alla fall ingenting som man självklart kan ta bort från dagordningen. Det är mer rimligt att få en fullständig beskrivning av vilka brott det rör sig om i stället för att nämna enbart brottet olaga kraftavledning. Det tycker jag inte ger en heltäckande bild.

Anf. 88 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Vi har ytterligare ett fall som vi har lyft fram ett par gånger. Jag vill ändå nämna det. Det är de så kallade terroristbrotten. Det kan vara väldigt svårt att avgöra huruvida en novell som handlar om ett terroristbrott skulle kunna tolkas som en stämpling eller inte.

Vi närmar oss ett slags misstänksamhetssamhälle som känns lite skrämmande. Jag tycker att det vore viktigt att få till stånd en tydligare definition av sådana brott som det handlar om, speciellt terroristbrottet.

Anf. 89 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det var Leif Björnlof som nämnde det där brottet, Hillevi Engström. Nu tog jag med den här listan eftersom jag förstod att det var diskussion om detta i justitieutskottet i går. Det är väl det Hillevi Engström menar.

Vi kanske ska göra de här förändringarna på vissa områden men vår förhoppning är, återigen, att det inte ska styras av den här överenskomsten. I så fall rör det alltså stämpling när det gäller den här typen av brott.

Anf. 90 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Vi går över till Övriga frågor och Dialog på hög nivå om kampen mot terrorism.

Anf. 91 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det är en informationspunkt. Vi har inte fått någon information om vad ordförandeskapet kommer att säga. Det är lite svårt för mig att redogöra för det.

Anf. 92 ORDFÖRANDEN:

Vi har då punkterna i anslutning till rådets möte. Den gemensamma kommittén och SIS II.

Anf. 93 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Som ni känner till sedan tidigare håller den nya generationen av Schengens informationssystem på att utvecklas, alltså SIS II. Utvecklingen är i full gång och berör både teknikutveckling, nationella förberedelser och arbetet med rättsakter. Tidtabellen är hårt ansträngd. Det ska vara färdigt för drift i mars 2007 och är en förutsättning för att de tio nya medlemsstaterna ska kunna anslutas till SIS.

Vid rådsmötet kommer vi att få en lägesrapportering om arbetet med SIS II. Ordförandeskapet kommer också att återrapportera från det första mötet i den tillfälliga högnivågruppen.

Det är mot bakgrund av vissa tekniska svårigheter i arbetet som en tillfällig högnivågrupp har inrättats. Den har till uppgift att övervaka det nationella tekniska genomförandet i medlemsstaterna. Gruppen höll sitt första möte den 5 april i år. Det konstaterades då att leveranser till det centrala SIS II är försenade, vilket får återverkningar på den nationella anpassningen till SIS II i medlemsstaterna. Detta innebär i praktiken att de nya medlemsstaterna riskerar att få anslutas senare än planerat. Sverige är dock angeläget om att tidtabellen för SIS II kan hållas och försöker bidra konstruktivt till att detta ska vara möjligt.

Anf. 94 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner den informationen och går över till frågan om polis-samarbetet.

Anf. 95 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det presenterades ju i somras ett förslag till rådsbeslut om förbättrat gränsöverskridande polissamarbete. För svensk del berör förslaget polisen, tullen och Kustbevakningen.

Rådsbeslutet har förhandlats under hösten och våren och har diskuterats med justitieutskottets EU-grupp vid tre tillfällen.

Syftet med rådsbeslutet är att vidareutveckla det gränsöverskridande operativa samarbetet mellan brottsbekämpande myndigheter i EU. Dagens samarbete i gränsregionerna genomförs i huvudsak inom ramen för bilaterala och regionala avtal. I rådsbeslutet föreslås att vissa delar av det samarbetet ska vara gemensamma för alla gränsregioner i EU. Rådsbeslutet innehåller även förslag om utvidgning av dagens Schengenregelverk om gränsöverskridande övervakning och förföljande.

Nu är det första gången frågan diskuteras på ministerrådsnivå. Förhandlingarna på arbetsgruppsnivå har varit långdragna och ordförandeskapet anser att det behövs ett politiskt ställningstagande till om arbetet ska fortsätta. Vid mötet kommer vi att bli ombedda att ta ställning till om det finns en politisk överenskommelse att rådsbeslutet kan antas i dess nuvarande skick, det vill säga om samtliga medlemsstater kan lyfta sina substantiella reservationer, eller om arbetet med rådsbeslutet ska avbrytas och arbetet i stället inriktas på andra instrument.

Sverige tillhör de stater som stöder en politisk överenskommelse om att förslaget till rådsbeslut kan antas.

Jag välkomnar ändringsförslagen i Schengenkonventionen som skulle underlätta brottsbekämpningen och utöka dagens möjligheter att övervaka och förfölja över gräns. De artiklar i Schengenkonventionen som föreslås ändras är artikel 40 om övervakning och artikel 41 om förföljande, det vill säga när den misstänkte blir tagen på bar gärning. Förslaget innebär för svensk del att ytterligare förvaltningsuppgifter som innefattar myndighetsutövning måste överlåtas till övriga medlemsstater.

De stora förändringarna är att övervakning och förföljande tillåts för fler brottstyper än i dag. Det handlar fortfarande om grova brott.

En annan viktig ändring är att det vid brådiskande övervakning även kommer att vara möjligt att fortsätta en pågående övervakning av en icke misstänkt person in på annan stats territorium, något som i dag redan är möjligt i fall som inte är brådiskande. Förföljande föreslås vara tillåtet även över luft och sjö. I dag får förföljande bara fortsätta över landgränser.

Vad gäller förslagen till ökad samordning och samarbete i gränsregionerna kan jag godta de nuvarande artiklarna då de ger utrymme för flexibilitet och kan anpassas till gränsregionernas varierande behov.

Anf. 96 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Herr ordförande! Jag tycker att det här är ytterligare ett steg mot ett samhälle som jag inte riktigt har fått mig beskrivet. Jag tycker att det vore väldigt viktigt om man kunde sammanföra alla de åtgärder som vi vidtar och ge en tydlig bild av varthän man vill komma.

Kombinerar jag nu detta med till exempel det vi har liggande på vårt bord just nu, så kallad kvalificerad skyddsidentitet, betyder det alltså att människor som inte identifieras som poliser dock är poliser. Det skulle omfatta att även de skulle kunna röra sig fritt eller kunna fortsätta förföl-

jandet över sjö-, land- och luftgränser. Då får vi ju ett slags hemlig polis som är väldigt hemlig.

Det finns en skyldighet för den förföljande polisen att anmäla till landets nationella polis att den här verksamheten pågår. Skulle det kunna gälla en polis som har kvalificerad skyddsidentitet? Jag tycker att det här känns väldigt konstigt.

Jag skulle gärna vilja se en vision av hur polissamarbetet i Europa ser ut om till exempel 15 år, där man sammanför alla de bestämmelser som vi har infört.

Grova brott, ja, men det handlar också om att ge tillstånd för att kunna förfölja personer som inte är misstänkta för brott men som har någon form av frivilligt eller ofrivilligt samröre. Vi har ju ställt krav på att när sådana saker sker ska det också vara en anmälningsplikt för myndigheten att meddela personen att denne faktiskt har varit utsatt för detta. Jag förstår att det här blir svåra saker att få igenom.

Jag vill bara uttala att jag är väldigt missnöjd med hur det här arbetet har gått till. Det finns ingen tydlighet i dessa små stegs vandring framåt.

Anf. 97 KARIN THORBORG (v):

Det är väldigt bra med information och samarbete, men det här förslaget kan vi i alla fall inte godkänna, därför att vi tycker att det är alltför långtgående. Det innebär en uppluckring av självbestämmandet när det gäller operativa åtgärder och myndighetsutövning som man kan behöva överlåta till andra länder. Vi är inte alls nöjda med det här förslaget utan motsätter oss det.

Anf. 98 KARIN GRANBOM (fp):

Vi från Folkpartiet är i huvudsak positiva till förslaget. Det är mycket viktigt att en person som begår grov kriminalitet inte känner att den är fri för att den har kommit in på ett annat lands territorium och det finns administrativa regler som sätter stopp för att vi ska kunna förfölja den personen.

Men jag funderar ändå på att vissa gränser borde finnas, till exempel vad gäller att en utländsk polismyndighet ska kunna verka på ett annat lands territorium innan det landets polis kommer och tar över. Finns det några sådana gränser i dag, en tidsgräns till exempel, som talar om vad som är max för en annan polismyndighet att ha hand om ärendet?

Sedan har jag också en fråga vad gäller övervakning. Vad innebär övervakning? Ska det vara poliser som efterföljer en person rent fysiskt eller skulle övervakning kunna vara att avlyssna en person genom att sätta in en mikrofon i bilen? Ska man kunna fortsätta lyssna på svenskt territorium fast vi i dag inte har något lagligt stöd för buggning?

Anf. 99 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Vi tycker att det här är ett förslag som vi kan stödja. Om man tittar på de brott det handlar om känns det orimligt att någon skulle kunna komma undan, en terrorist som åker mellan två medlemsstater till exempel. Jag tror inte heller att Sverige kommer att komma i fråga särskilt ofta, kanske när det rör Danmark eller så.

Det är viktigt om vi ska bekämpa den grova brottsligheten att vi kan hjälpas åt mellan medlemsstaterna. Jag förstår inte riktigt Miljöpartiets

2005/06:34

21 april

och Vänsterns invändning mot just det här förslaget. Det här är nästan nödvändigt om vi ska kunna få ett bra polissamarbete.

Anf. 100 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Jag talade om den sammantagna effekten av olika lagar. Vi har nyligen tillåtit annat lands polis att resa genom Sverige med beväpning. Då ställer jag mig frågan om det ingår att den polis som får delta i förföljandet också kan vara beväpnad och i så fall huruvida den personen får använda vapnen enligt svensk lag eller enligt sin egen nations lagar.

Anf. 101 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Först och främst kan jag på Leif Björnlods första inlägg svara nej. Det framgår också av förslaget. Det ska vara särskilt identifierbara poliser. Det kan inte vara de poliser som nämnts här och som har en annan skyddsidentitet. Det kan inte heller vara poliser som agerar på sådant sätt att man inte kan känna igen dem över huvud taget, oavsett om de har skyddsidentitet eller inte.

Det finns gränser. Det ska ges information så fort som möjligt. Om man inte skulle få kontakt är det fem timmar som är gränsen. Det är en tydligt definierad gräns för det här.

När det gäller övervakning tror jag att det diskuterades. Det är ju ett begrepp som används inom brottsbekämpande verksamhet men som kan ha olika innebörd. Gränsöverskridande övervakning sker inom ramen för den brottsutredning som pågår i ett land och riktar sig mot den som misstänks för delaktighet i det brott som utredningen avser.

Begreppet övervakning är heller inte närmare reglerat i Sverige eller i jämförbara länder. Det vilar alltså på de brottsbekämpande myndigheterna som har i uppdrag att förebygga och bekämpa brottslighet. De metoder som används för övervakning som utförs av polis, tull och kustbevakning är dock reglerade när det innebär användning av tvångsmedel. En sändare som fästs på en bil räknas inte som tvångsmedel och regleras varken i svensk lag eller på EU-nivå. Det är saker som vi också i allt större utsträckning försöker reglera i Sverige, vilket jag tycker är väldigt bra. Jag kan bara hålla med Hillevi Engström och Karin Granbom om att om vi på allvar ska bekämpa internationell brottslighet måste vi ha ett samarbete. Vi stoppar huvudet i sanden om vi inte inser att det bara är till fördel för de kriminella personerna om vi inte ökar det samarbete som finns i dag. De är de enda som tjänar på det.

Anf. 102 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Förekommer det i samband med de här diskussionerna någon paralleldiskussion som handlar om rättssäkerhet?

Anf. 103 KARIN GRANBOM (fp):

Jag skulle vilja ha ett klagörande vad gäller svaret om fem timmar. Är fem timmar att den utländska myndigheten ska tala om att man nu kommer att gå över? Finns det ingen gräns för när svensk polis måste ta över övervakningen fullständigt?

Anf. 104 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

De ska, som sagt, informeras så fort som möjligt. Får de inte den kontakt som behövs måste de avbryta efter fem timmar. Men svensk polis ska ju ta över så fort som möjligt. Detta gäller bara om det skulle bli ett glapp i kommunikationen. För svensk del tror jag aldrig att det över huvud taget kommer att vara möjligt att man skulle kunna nå upp till så lång tid. Men det är så det är definierat. Det är väl för att det för framtiden aldrig ska kunna missbrukas. Det är väl närmast tänkt som en rätts-säkerhetsgaranti.

Naturligtvis är det svensk lag som gäller på svensk mark. Det kommer det att vara även för andra personer som förföljer, på samma sätt som för dem som förföljer i dag, ska vi komma ihåg. Det här är inte någonting nytt. Det handlar om att utvidga för fler brott och att göra det möjligt att förfölja per båt och inte bara över land. Det är inte någon ny princip utan det är en förstärkning av det som redan finns.

Det är viktigt att vi utvecklar de här sakerna, och det gör vi på det här sättet.

Anf. 105 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Om man under fem timmar inte kan nå någon med sin mobiltelefon befinner man sig förmodligen i ett flygplan. På fem timmar i ett flygplan hinner man befinna sig över praktiskt taget hela det svenska territoriet. Finns det inte någon avståndsgräns för hur långt man får gå in? Jag vill minnas att man har ett sådant avtal med Norge.

Anf. 106 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det finns alltså inga avståndsgränser i dag. Förändringen är framför allt att det kommer att gälla flera brottstyper och att det kommer att ske på annat sätt än bara över land.

Sedan vill jag nämna, och det glömde jag att säga till Leif Björnlod, att vi har diskuterat just rättssäkerhetsgarantier i de tidigare rambesluten. Det arbetet sker parallellt. Vi förbättrar möjligheterna att bekämpa grov internationell brottslighet. Vi förbättrar rättssäkerheten. På så sätt får vi ett bättre samarbete men också en förstärkning av rättssäkerhet och demokrati.

Anf. 107 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Jag ställde en fråga angående visionen också. Hur kommer polissamarbetet att se ut i Europa om 15 år? Det är en ganska intressant sak.

Finns det någon diskussion angående krav på dubbel straffbarhet eller kan efterföljande polis följa efter en person som är politisk dissident enligt andra regler än de vi har på svenskt territorium?

Anf. 108 ORDFÖRANDEN:

Frågan om visionen får ni ta i justitieutskottet. Men det fanns en annan direkt fråga.

Anf. 109 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det handlar fortfarande om grova brott, men det gäller för fler brott än i dag. Det är det som är definitionen.

Anf. 110 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Skydd av personuppgifter, finns den punkten kvar?

Anf. 111 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Den är med bara för att informera om förhandlingsläget.

Kommissionen presenterade i höstas ett förslag till rambeslut om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete. Jag välkomnar detta förslag som utgör ett nödvändigt komplement till de förslag i olika frågor om informationsutbyte som har tagits fram den senaste tiden. Det är viktigt att EU strävar efter en balans mellan brottsbekämpande åtgärder och skydd för individens integritet.

För närvarande finns inget sammanhållet instrument för dataskyddsbestämmelser gällande EU:s brottsbekämpande och straffrättsliga samarbete utan dataskyddet regleras separat i de olika instrumenten. Inom första pelaren finns redan ett sammanhållet dataskyddsdirektiv och förslaget till rambeslut liknar i många delar det direktivet.

Det är bland annat det ökande antalet instrument om informationsutbyte som har skapat ett behov av ett sammanhållet dataskyddsinstrument inom tredje pelaren. Det huvudsakliga syftet med föreliggande förslag till rambeslut är att förbättra skyddet av personuppgifter som utväxlas inom ramen för det brottsbekämpande och straffrättsliga samarbetet. I förslaget beaktas också att vissa grundläggande rättigheter respekteras inom hela EU. Kommissionen anser också att förslaget kommer att bidra till att utbytet av relevant information mellan medlemsstaterna inte försvåras av att medlemsstaterna tillämpar olika nivåer för skydd av personuppgifter.

Jag anser att det är viktigt att säkerställa dataskydd för alla de nuvarande och kommande instrumenten inom ramen för tredje pelaren. EU bör ha en hög gemensam nivå för att skydda utbyte av personuppgifter, men jag anser att rambeslutet bör reglera grundläggande principer vid utbyte av information mellan medlemsstater och undvika en detaljreglering då medlemsstaternas myndighetsstrukturer skiljer sig åt och en detaljreglering riskerar att bli kostsam och ineffektiv.

Anf. 112 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner informationen.

Vi har inga övriga frågor och inga färdiga A-punkter. Därmed tackar vi justitieministern och hans medarbetare. Trevlig helg!

Anf. 113 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar Barbro Holmberg och hennes medarbetare välkomna!

Vi börjar med en återrapport som vanligt.

Anf. 114 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Jag börjar, som sagt, med en återrapport från förra RIF-rådet, som ägde rum den 21 februari.

Först informerade kommissionen om ett meddelande om praktiskt samarbete mellan medlemsstaternas asylmyndigheter. Regeringen har överlämnat en faktagenomnämning om detta till riksdagen.

I meddelandet föreslogs bland annat att man ska bygga upp ett system för utbyte av landinformation. Det fanns också förslag om vad man kan göra för att öka medlemsstaternas mottagningskapacitet i händelse av en stor migrationsinströmning genom att man samarbetar mellan ländernas olika myndigheter. Det här är också en av A-punkterna som jag tänkte komma tillbaka till.

Efter det informerade kommissionen om sitt arbete med att ta fram ett förslag på en lista över säkra ursprungsländer som är en del av asylprocedurdirektivet som återstår. Det är också en fråga som kommer på nästa, så jag återkommer till den också.

Vidare informerade kommissionen om att ett förslag på uppföljning av Europeiska migrationsnätverket skulle komma efter att ett expertmöte hade ägt rum i april. Europeiska migrationsnätverket handlar i huvudsak om statistikutbyte mellan medlemsstaterna på migrationsområdet.

Slutligen diskuterade vi det franska förslaget om att höja avgiften för Schengenviseringar. Det återkommer vi också till, eftersom det är en punkt på dagordningen.

Anf. 115 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner återrapporten.

Vi går in på kommande ministerrådsmöte. Då är den första punkten 4 b, Uppföljning av Hampton Court. Finns det något att säga om den?

Anf. 116 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Herr ordförande! Om jag får gå tillbaka så finns det ännu inte någon A-punktlista för det här mötet, men vi känner till två punkter som jag väldigt snabbt skulle vilja informera om. Den ena rör rådsslutsatser om samarbete kring återvändande med flyg. Bakgrunden är att i april 2004 fattade rådet beslut om att man ska organisera gemensamma flygningar vid återvändande. Det beslutet handlar inte om några kollektiva utvisningsbeslut, utan det gav helt enkelt en möjlighet för medlemsstaterna att kunna samordna sitt återvändande. Som en uppföljning av det antog man också rådsslutsatser där man uppmanade länderna att samarbeta med detta, bland annat för att hushålla med de resurser som finns. Nu finns

det också föreslagna slutsatser precis på samma sätt, att man uppmanar länderna att utnyttja den här möjligheten. Som ni vet använder sig Sverige inte av den möjligheten.

Det är den ena. Den andra A-punkten är rådsslutsatser om ökat praktiskt samarbete i asylfrågor, som jag nämnde också inledningsvis. Enligt Haagprogrammet är ett av stegen för att nå ett framtida gemensamt asylsystem ett förstärkt praktiskt samarbete mellan medlemsstaternas asylmyndigheter. Utifrån detta har kommissionen utarbetat ett meddelande om hur ett sådant samarbete kan förverkligas. Slutsatserna innebär att rådet i huvudsak välkomnar meddelandet men efterlyser mer konkreta förslag från kommissionen. Det gäller främst hur ett framtida nätverk mellan medlemsstaterna ska organiseras och hur kommissionen vill använda befintliga gemenskapsmedel för att möta särskilda påfrestningar i asylsystemen i enskilda medlemsstater. Det var de två A-punkterna.

Anf. 117 GUSTAV FRIDOLIN (mp):

Med risk för att möjligen verka ironisk: Eftersom Sverige inte använder sig av de gemensamma flygtransporterna förutsätter jag givetvis att Sverige motsätter sig att man ska uppmana länderna att använda sig av de flygtransporterna.

Anf. 118 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Nej, Sverige motsätter sig inte att man ska använda sig av de gemensamma flygtransporterna. Det är väldigt många länder, kanske framför allt de nya medlemsstaterna, som har begränsade resurser. Det här handlar om att man helt enkelt ska hushålla med de resurser som finns och att de länder som kanske har enstaka avvísningar då kan samarbeta med andra länder. Det handlar om ett samarbete och en koordinering av de avvísningar som beslut är fattade för.

Anf. 119 GUSTAV FRIDOLIN (mp):

Bara så att jag förstår dig rätt: Vi har väl flera gånger diskuterat upp rättandet av de här och argumenterat för behovet eller inte behovet av de här flygtransporterna. Det som nu var en A-punkt var, om jag förstod rapporten rätt, att man skulle utfärda en uppmaning att använda sig av de här flygtransporterna. Eftersom Sverige inte använder sig av de flygtransporterna verkar det väl märkligt att vi går med på att man ska uppmana andra länder att använda sig av dem.

Anf. 120 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Slutsatserna kan man säga är en påminnelse till medlemsstaterna om att den här möjligheten finns och att det är viktigt att i de här sammanhangen hushålla med resurserna. Möjligheten och resurserna finns. Man bör koordinera och samarbeta kring de här frågorna.

Anf. 121 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt vad avser A-punkterna.

Vi går in på punkt 4 b, Uppföljning av Hampton Court. Finns det något att säga om den? Eller är det den skriftliga föredragningen som gäller?

2005/06:34
21 april

Anf. 122 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Herr ordförande! Vi har en punkt 4 a också. Jag vill bara nämna det.

Anf. 123 ORDFÖRANDEN:

Vi har tagit den med Bodström, men det kanske finns någon vinkel här.

Anf. 124 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Väldigt kort. Det finns en del i den här konferensen som innehåller frågor som rör asyl och migration. Det handlar framför allt om att man ska samarbeta med tredjeländer.

Uppföljningen av Hampton Court är en informationspunkt som just har kallats uppföljningen av Hampton Court-toppmötet. Det mötet har redan följts upp av både RIF-rådet och Europeiska rådet i december förra året då man antog den så kallade gemensamma ansatsen för migration. Den gemensamma ansatsen innebar att man tog fram en lista på åtgärder som ska genomföras tillsammans med länder utanför EU. Kommissionen vill på det här mötet informera om hur man tänker gå vidare med att genomföra den lista som antogs av Europeiska rådet.

Anf. 125 ORDFÖRANDEN:

Då godkänner vi den informationen. Finns det något mer att säga under punkt 4, Yttre förbindelser?

Då går vi in på punkt 5 om viseringsavgifter.

Anf. 126 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Nästa punkt är det franska förslaget om att höja avgiften för Schengenviseringar. Sverige hade inför det förra samrådet i EU-nämnden som enda stat, som nämnden kommer ihåg, lagt fram en parlamentarisk reservation mot höjningen. Men som ett resultat av samordningen den 7 april kunde vi lyfta bort vår reservation och sedan koncentrera den fortsatta diskussionen i rådet på frågan hur vi ska göra riktade undantag från den generella höjningen och att vi ska kunna slå vakt om grannskapspolitiken och den gemensamma viseringspolitiken.

Det här förslaget har sedan diskuterats i den strategiska kommittén, och det har diskuterats i Coreper. Resultatet är ett nytt förslag. Det förslag som nu ligger på bordet är följande.

Viseringsavgiften höjs från 35 till 60 euro. Det motiveras framför allt av kostnaderna för viseringsinformationssystemet VIS och införandet av biometri i resehandlingar. Det blir viseringsfrihet för vissa grupper generellt. Det handlar om barn under sex år, elever, studenter, lärare och forskare. Det införs också en övergångsbestämmelse som innebär att de länder som rådet senast den 1 januari 2007 har gett kommissionen mandat att förhandla viseringsförenklingsavtal med undantas från höjningen. Övergångsbestämmelsen gäller fram till den 1 januari 2008. I förslaget ges också riktlinjer för vilka länder som kommissionen ska få fram man-

dat att förhandla viseringsförenklingsavtal med. Det är i nämnd ordning kandidatländerna, länder med europeiskt perspektiv och grannländer. Det är de länder som man i första hand ska förhandla fram viseringsförenklingsavtal med. Kommissionen kommer inom en snar framtid att presentera förslag till mandat för länderna på västra Balkan.

Det finns ett stycke i rådets uttalande som egentligen handlar om Vitryssland. Innebörden i det stycket är att medlemsstaterna ska använda sig av det befintliga regelverket och fullt ut utnyttja de möjligheter som Schengenregelverket erbjuder att underlätta folkliga kontakter med grannländer och då i synnerhet sådana grannländer där kontakterna kan bidra till att stärka det civila samhället och att stärka en demokratisering i landet. Vitryssland nämns inte specifikt, men det är Vitryssland man har haft i tankarna. Man kan också tänka sig andra länder i motsvarande situationer.

De flesta medlemsstater förklarade i Coreper att de skulle acceptera den framförhandlade texten. Avsikten är nu att rådet ska fatta beslut vid nästa möte.

Anf. 127 CARL B HAMILTON (fp):

Jag har några frågor för att verkligen förstå vad innebörden är av det här förslaget. Låt mig bara säga att det tidigare har sagts vid två EU-nämnder att Sverige var det enda landet, att vi var ensamt kvar, men enligt det material som vi har fått ut här ligger Grekland kvar med en parlamentarisk reservation. Så vi var åtminstone två länder. Nu är väl Grekland ensamt kvar.

Sist hade vi en diskussion om det ska vara kategorier av människor eller kategorier av länder. Vi har hört här att det är barn under en viss ålder – sex år, elever, lärare och forskare. Sedan är det de här länderna, en lista över länder som kommissionen ska förhandla avtal med. Då är det ju ett rådsbeslut om vilka länder som man ska förhandla med, och då är det de fyra kategorier som räknades upp här av länder. Jag brukar kunna engelska, men vad menas med *parallel agreement readmission*? Vad är det för slags avtal? Är det återtagandavtal?

Vad innebär i praktiken referensen till Schengensamarbetet? Ministern nämnde Vitryssland. Den här bestämmelsen ska ju tillämpas av personal vid gränskontrollerna. Det är väldigt *hands-on* här. Folk ska kunna tillämpa det här konkret. Då är frågan: Hur går det här till, tillämpningen av de relativt vaga texterna om demokrati och samarbete?

Om vi talar om Vitryssland står det, i den svenska texten tror jag, att Vitryssland är väldigt speciellt. Det kan man säga i den meningen att det är Europas sista diktatur. Men varför är det så omöjligt att EU har en generell regel att man ensidigt har viseringsfrihet utan att man måste falla tillbaka på den oklara regeln om Schengensamarbetet och de speciella möjligheterna, *people to people communications* och vad det står där? Varför kan man helt enkelt inte ha en regel där EU säger att man har viseringsfrihet för människor som kommer från Vitryssland?

Jag stannar där. Jag kanske kommer att komma tillbaka.

Anf. 128 LARS LINDBLAD (m):

För det första hade jag en övergripande diskussion om den här frågeställningen i kammaren i går med Bosse Ringholm. Det kunde vara bra

med ett klargörande från Barbro Holmberg. Jag uppfattade att han inte tyckte att 60 euro var särskilt mycket pengar, om man jämför med flygbiljetten, om jag får dra samman vad han sade i kammaren i går. Det skulle vara bra om Barbro Holmberg kunde understryka att det inte riktigt är UD:s uppfattning. Jag uppfattar 60 euro som ganska mycket för en moldav till exempel.

Som Carl B Hamilton var inne på har jag också fått lite andra signaler om ländernas uppfattningar än den som Barbro Holmberg redovisar här. Jag har uppfattat att en del länder i östra Europa fortfarande har en del betänkligheter kring beslutet som det ser ut nu. Det skulle vara intressant att höra om det är så eller om ni helt kan avvisa de tankarna.

När det gäller förslaget från ordförandeskapet och kommissionen kan man säga att det ligger ganska nära det som vi i EU-nämnden har talat om, alltså gruppvisa undantag men framför allt det som jag bland annat har efterfrågat, att vi ska hitta geografiska undantag för de olika länderkategorier som finns. Det är jag i grunden nöjd med.

Vad jag däremot kan känna en viss oro över är hur vi ska säkerställa att detta verkligen blir av. Ett område som jag uppfattar ligger lite löst till just nu är till exempel västra Balkan. Hur går processen med de länderna när det gäller undantagen?

En annan när det gäller de mer gruppvisa undantagen är att man kan konstatera att det är ganska unga barn som gränsen går vid, sex år. Det är kanske lite för hårt skrivet. Samma sak gäller till exempel representanter för NGO:er. De har ju vanligtvis inte heller särskilt starka ekonomier. De finns inte heller med. Man kan alltså fundera på om detta är helt täckande.

Jag skulle också vilja ha ett förtydligande när det gäller de här övergångsbestämmelserna till 2008. Det gick lite fort. Jag skulle vilja ha en lite tydligare redovisning av vad det här innebär, något lite långsammare så att även jag hänger med.

Anf. 129 ORDFÖRANDEN:

Då får Barbro Holmberg möjlighet att ta det lite långsamt och att svara på de övriga frågorna.

Anf. 130 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Herr ordförande! Först till Carl B Hamilton när det gäller återtagandeavtal: Med viseringsförenklingsavtalen kommer det att se ut ungefär som det ser ut i förhållande till Ryssland. Det handlar om viseringsförenklingar. Det handlar också om regler för just återtagande, att man så att säga gör upp regler för hur sådana saker ska gå till. Det är en del av ett viseringsförenklingsavtal.

Sedan, när det gäller tillämpande myndigheter, är det här inte något som ska tillämpas av gränsmyndigheten, utan det här ska tillämpas av de myndigheter som fattar beslut när det gäller viseringar, alltså migrationsmyndigheterna.

Jag tror också att det var en fråga om vaga texter och om varför man inte nämner Vitryssland. Man kan också fråga sig: Varför sätter vi inte i gång med ett bilateralt avtal med Vitryssland? Det beror naturligtvis på den politiska situationen i Vitryssland. Vi vill inte ha ett sådant avtal. Jag tycker att den här texten, som väldigt tydligt pekar ut vikten av folkliga

kontakter i länder där vi vill stödja en demokratiseringsutveckling och där vi vill stödja ett civilt samhälle, är väldigt fokuserad på just Vitryssland.

Jag tror också att det kan vara en fördel att man inte begränsar det till ett enda land. Det kan finnas flera länder i vårt grannskap som kan omfattas av den här bestämmelsen. Det är, så att säga, bakgrunden.

Lars Lindblad, 60 euro – är det mycket pengar? Det beror väl lite grann på vad man jämför med. Det kostar hundra dollar att få en visering till USA, kan man säga. Detta med 60 euro är uträknat utifrån de kostnader som man har för att utfärda viseringar. Sedan är det klart att ser man i förhållande till Bosnien, Serbien och så vidare är det mycket pengar. Det är därför vi diskuterar just de här undantagen, att det är viktigt med de här undantagen eftersom människor som har släktingar här inte har råd att åka för att man inte riktigt har så mycket pengar.

När det gäller undantagen om västra Balkan kan man säga att i samma ögonblick som den här texten antas, om den gör det, omfattas Ukraina. Där är man redan på gång. Där finns ett mandat. I pipeline för att få ett mandat ligger också Makedonien, Serbien och Bosnien. Det kommer, räknar vi med, inom kort. Sedan finns det också väldigt tydligt markerat i texten att det är viktigt att kommissionen får fram de här mandaten. Det är en uppmaning till kommissionen att för de grupper av länder som är utpekade ska vi få fram mandat så snart som möjligt. Så västra Balkan är undantaget.

När det gäller barn under sex år tror jag också att man ska se detta i förhållande till nästa punkt, nämligen studenter, alltså ungdomar. Egentligen hade man kanske kunnat skriva ”ungdomar”.

Övergångsbestämmelserna handlar ju om att de länder som vi får fram ett mandat för viseringsförenklingsavtal för under det här året, 2007, kommer att omfattas. Sedan har kommissionen ett år på sig för att förhandla fram de här mandaten, till 2008. Så kan man också säga. Det ligger också lite grann en press på kommissionen. Man kan inte dra ut på de här avtalen hur lång tid som helst, utan det är viktigt att få fram dem. 2008 blir ett slags borte parentes eller borte gräns. Då kommer inte detta att gälla längre. Det kan man också se som en press på kommissionen och på oss att se till att de här avtalen faktiskt kommer fram.

Anf. 131 CARL B HAMILTON (fp):

Jag tycker att det här är lite svåröverskådligt. Jag är måhända lite trögfattad. Vi kan ta den text där man, som ministern sade, har haft Vitryssland i tankarna. Då står det i texten att det ska erbjudas möjligheter för *people to people contacts* och för att stärka det civila samhället och demokratiseringen. Men är det då så, har jag uppfattat det rätt, att det är myndigheterna i de olika länderna, till exempel en svensk myndighet, som bedömer om de här villkoren är uppfyllda beträffande ett visst land, Vitryssland och andra länder, så att det kommer att vara olika bedömning i olika medlemsländer? Det kommer alltså inte att vara något försök till att man ska ha samma hållning till exempelvis Vitryssland i de olika medlemsländerna, är det så jag ska fatta det?

För det andra: Om man nu har ett sådant här avtal med ett visst land, det behöver inte vara Vitryssland utan det kan vara något av de andra

länderna i de här kategorierna, har jag då fattat det rätt, att det omfattar alla medborgare i dessa länder?

Den tredje frågan gäller detta att det är fyra kategorier. Det är kandidatländer. Det är länder med ett europeiskt perspektiv. Det är länder som har en *neighbourhood policy*, grannskapspolitik heter det. Sedan kommer den sista kategorin, som ju verkligen är en tänjbar kategori, nämligen strategiska partners. Vem är man strategisk partner till? Är det till medlemsländer eller till Europeiska unionen? Jag kan tänka mig att Frankrike till exempel skulle vilja ha den här typen av avtal med, låt säga, Tunisien, Algeriet och Marocko för att ta länder som vi inte har talat om. Kan de ha det? Kan ett land så att säga definiera vad som är dess strategiska partner helt och hållet självt, eller hur funkar det?

Anf. 132 KARIN THORBORG (v):

Herr ordförande! Jag saknade faktiskt kommentarer från ministern om det här att det även fanns motstånd från andra länder, att Sverige inte var det enda land som motsatte sig den här höjningen. Det tycker jag förändrar situationen lite. Vi hävdar ju fortfarande att Sverige skulle ha haft kvar den här reservationen. Jag skulle vilja ha en kommentar gällande om det verkligen bara var Sverige som var emot.

Sedan gäller det också de grupper som är undantagna: barn, elever, studenter och forskare. Jag undrar hur man motiverar att just gruppen forskare ska vara undantagen. Det verkar man vara helt enig om. Man kan stänga ute fattiga familjer, men forskare ska få undantag. Jag undrar hur man resonerar.

Anf. 133 LARS LINDBLAD (m):

Jag är delvis enig med Karin Thorborg, fast kanske inte vad gäller den parlamentariska reservationen. Det vore plakatpolitik som inte skulle tjäna något till och som skulle utestänga Sverige från förhandlingarna. Men det har ju varit förhandlingar i Coreper. Vi har lite grann fått bilden under den här processen att om Sverige bara lyfter bort den parlamentariska reservationen råder det enhällighet i rådet och alla är nöjda och glada med det utkast till förslag som finns från ordförandeskapet till kommissionen. Är det så att det nu råder enhällighet i Coreper och därmed i rådet nästa vecka eller hur ser bilden ut mer i detalj?

Anf. 134 GUSTAV FRIDOLIN (mp):

För att komplettera Lars Lindblads och Karin Thorborgs fråga: Vilka möjligheter finns, utifrån erfarenheterna av de förhandlingar som har pågått i Coreper och de andra diskussioner som har förekommit, att utvidga undantagen? Vilka linjer kan man driva? Vad kan man komma fram till för att se till att fler människor faktiskt omfattas av de här undantagen?

Jag delar den ståndpunkt som vi fört fram på tidigare möten, att Sverige faktiskt borde ha motsatt sig hela den här processen och inte ha godtagit att den fortsatt, men där är vi ju inte nu. Då vill jag veta på vilket sätt man faktiskt kan se till att fler människor får möjlighet att söka sig till vår del av Europa.

2005/06:34

21 april

Anf. 135 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Först svarar jag Carl B Hamilton. Det gällde vilka det är som fattar beslut och om vi kan vara säkra på att det kommer att bli de här förhållningssätten till Vitryssland, om jag förstod det rätt. Det är ju svenska ambassaden i Minsk som kommer att fatta beslut om viseringarna. Det finns också lokala samråd med samtliga EU-länder, och i den här texten finns ju en uppmaning till myndigheterna att just se till detta med folkliga kontakter. Detta är ju något som används av Sverige redan nu. Vi tar inte ut någon avgift av människor som kommer från Vitryssland när det handlar om utbyte på den här nivån. Med den här texten i beslutet, med de lokala samråden på plats och med den väldigt tydliga politiska inriktningen tror jag att man kommer att uppnå detta vad gäller Vitryssland.

Anf. 136 CARL B HAMILTON (fp):

Det är alltså så att det är nationella myndigheter i varje medlemsland som gör bedömningen av huruvida detta är ett land som man ska tillämpa den här Schengentexten på? Och det sker ingen samordning mellan de olika medlemsländerna annat än om de, så att säga, informellt ringer varandra? Det finns inget krav på att man ska försöka uppnå en gemensam hållning?

Anf. 137 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Det finns ju som jag sade ett konsulärt samråd på plats. Där har man Schengenregelverket och nu också de här slutsatserna att utgå ifrån. Där finns det ett tryck på alla medlemsstater att tillämpa de riktlinjer som finns på det här området. Det sker alltså som sagt ett samråd på plats mellan myndigheterna.

Sedan var det frågan om alla medborgare omfattas av viseringsförenklingsavtalet. Där är svaret ja. Alla medborgare omfattas av de avtal som man tecknar.

Detta med strategiska partner definieras ju av EU i rådet. Det avtal som vi har med Ryssland, kan man till exempel säga, är ett avtal som gäller strategisk partner. Man kan också så småningom tänka sig att det skulle kunna vara på samma sätt med Kina. Det ingår inte i de andra kategorierna men vi vill ändå ha ett stort utbyte med dem. Detta med de strategiska partnerna kommer det att vara en diskussion om inom EU-kretsen för att definiera. Men Ryssland och Kina är vad jag kan se för dagen.

Anf. 138 CARL B HAMILTON (fp):

För att vara helt klara där: Det är alltså ett gemensamt EU-beslut att peka ut vilka länder som är strategiska partner? Det är inte så att Frankrike kan säga att de tycker att vissa länder är strategiska partner och att Storbritannien tycker att andra länder är strategiska partner? Det är ett krav på gemensamma beslut?

Anf. 139 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Ja, det är det. Man kan säga att det gemensamma beslutet fattas i samma ögonblick som man fattar beslut om ett mandat till kommissionen att förhandla. Den diskussionen kommer att föras inom ramen för dis-

kussionen om mandatet för viseringsförenklingsavtal, alltså diskussionen om vilka som är våra strategiska partner. Då är det helt riktigt att olika länder förmodligen kommer att se olika på det. Där får vi en gemensam diskussion om förhållningssättet.

2005/06:34

21 april

Anf. 140 ORDFÖRANDEN:

När det gäller Schengenviseringar?

Anf. 141 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Ja.

Anf. 142 ORDFÖRANDEN:

Så Storbritannien är ett dåligt exempel?

Anf. 143 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Ja, just det. Det är helt riktigt.

När det gäller hur olika länder ställer sig är det egentligen väldigt svårt att redogöra tydligt för hur det förhåller sig annat än att man kan se på vilka länder som har reservationer. Förhandlingarna går ju till så att man i det längsta undviker att ha en omröstning. Det är så att säga diskussioner fram och tillbaka fram till dess att man får en reservation. Vid det förra samrådet redogjorde jag för att Sverige var det enda land som hade en reservation. Och så var det.

I Coreper förra gången lade Grekland fram en reservation för att man ville ha bredare undantag, och man ville ha undantag också på ekonomiska grunder. Grekland tänker helt enkelt på turism. Det ska undantagen baseras på. Grekland är i dagsläget det enda land som har en reservation på det sättet. Men Grekland har ingen reservation mot höjningen i sig. Man vill ha bredare undantag och undantag på ekonomiska grunder.

Anf. 144 LARS LINDBLAD (m):

Det kan naturligtvis ses som ett vällovligt syfte att ha bredare undantag. Det skulle vara intressant att veta om de inte är nöjda med detta utan vill ha ytterligare breda undantag och hur de andra länderna ställer sig till det. Men det kanske är lite svårt att svara på givet det som ministern har sagt.

Det som bekymrar mig lite grann är barnen. Det är ju inte egentligen undantag som likställs, att vara barn under sex år och att vara skolbarn. Det står ganska tydligt om denna skillnad. *Children under six years* är ett undantag. Det andra är elever, studenter, *postgraduate students* och så vidare. Det står: *Carrying out trips for the purpose of study or educational training*. Det är en ganska stor skillnad. Egentligen borde ju i så fall undantaget vara definitionen av barn, det som i svensk mening är ett barn. Det är betydligt längre upp i åldrarna i så fall.

Frågan är om det finns någon möjlighet att påverka beslutet i den riktningen, att det borde vara ett generellt undantag att barn enligt den svenska eller internationella definitionen borde undantas från de höga avgifterna.

Anf. 145 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

När det gäller Grekland ser man bredare undantag såtillvida att man förutom kandidatländerna och länderna med europeiskt perspektiv också vill ha in ENP-länderna. Det omfattar till exempel Algeriet, Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Egypten och flera andra länder. Det handlar som jag sade om ekonomiska grunder. Det är turismen som Grekland i första hand siktar in sig på. Här är Grekland helt ensamt, så med stor sannolikhet kommer det inte på något sätt att gå igenom. Vi vet inte heller om Grekland kommer att vidhålla sin reservation till ministermötet. Man lade fram den reservationen på Coreper. Så ser det förslaget ut.

När det gäller barn tror jag ändå att möjligheten att nu påverka beslutet är relativt begränsad. Det här är något som samtliga medlemsstater står bakom. Det är en kompromiss som har förhandlats fram. Det har varit väldigt många diskussioner fram och tillbaka som har handlat om de här undantagen. Som jag sade tidigare har det handlat dels om undantag för grupper, dels om undantag för enskilda länder och geografiska undantag. Det här är den kompromiss som vi har hittat, som handlar både om undantag för grupper, de grupper som är utpekade, och för länder via viseringsförenklingsavtalet med den speciella hänvisningen när det gäller Vitryssland.

Anf. 146 CARL B HAMILTON (fp):

Jag är ledsen att dra ut på det här och förefalla petig, men det blir konstigt här. Nu sade ministern att Grekland var det enda land som vidhöll att det skulle vara förmånlig behandling av ENP-länder, men i Annex 2 står det European Neighbourhood Policy. Är det inte samma länder? I så fall är det ju inte bara Grekland utan alla.

Anf. 147 LARS LINDBLAD (m):

Jag hade delvis samma fråga som Carl B Hamilton. Men nog katten borde statsrådet ändå kunna ta till orda och uttrycka värderingen att det är rätt orimligt att behandla barn på så här olika sätt, att vi borde se barn som barn hela vägen upp tills de är ungdomar eller vuxna och att den här sexårsgränsen egentligen är helt irrelevant. Det finns inget skäl för att man ska skilja på detta och säga att en sjuåring måste ha ett studiesyfte för att resa över gränsen till en viss kostnad medan en sexåring kan få göra det till en lägre kostnad. Det är ju en helt orimlig gränsdragning. Dra i så fall gränsen vid vad som är barn.

Det borde kunna vara ett svenskt inspel givet att förhandlingarna inte är slutförda. Om nu Grekland kommer att fortsätta hävda sin ståndpunkt kan väl Sverige hävda detta i en debatt. Jag skulle uppskatta väldigt mycket om Barbro Holmberg kunde lyfta fram detta som Sveriges inspel och på det sättet verka för det som är EU-nämndens och också, som jag uppfattat det, migrationsministerns mål, nämligen att få bredare undantag än de som var från början.

Anf. 148 GUSTAV FRIDOLIN (mp):

Det är ju lätt att bli förvirrad ibland, inte bara för att uppgifterna i papperet och andra uppgifter ibland står lite emot varandra utan också för att det vid förra mötet väjdades till EU-nämnden att släppa den parlamentariska reservationen och vara med i processen för att man på det sättet

skulle ha möjlighet att påverka vilka undantagen skulle bli. Även om kanske inte jag inte köpte den argumentationen gick EU-nämndens majoritet på den.

När vi då återkommer och tittar på de här papperen med undantag ser man att det finns en ganska tydlig märklighet; den här skillnaden mellan barn och barn. Då säger ministern att vid det här laget kan vi faktiskt inte påverka speciellt mycket. Det är väl klart att vi kan! Det är självklart att ministern, mot bakgrund av den historia som Sverige har haft i den här frågan, kan föra fram att det är fullständigt rimligt att det är samma undantag som gäller för alla barn.

Det är inte heller, som jag tror att Lars av misstag sade, en svensk definition att barn är under 18 år. Det är FN:s definition av barn.

Anf. 149 INGVAR SVENSSON (kd):

Jag vill bara instämma i Lindblads argumentering när det gäller åldern för barn.

Anf. 150 JAN ANDERSSON (c):

Detsamma gäller här. Det blir en orimlighet med två syskon där det ena är sex år och det andra åtta att man har helt olika villkor när man reser med samma föräldrar.

Anf. 151 KARIN THORBORG (v):

Jag vill också instämma med alla de tre sistnämnda talarna.

Anf. 152 CARL B HAMILTON (fp):

Jag kan också instämma i det. Det svenska förhandlingsuppträdandet väcker ju frågan om tidtabellen. Apropå den diskussion som vi har haft här är det möjligt att jag inte riktigt förstår allting omedelbart, men det är möjligt att det finns andra i andra länder som också tycker att man bör klara ut saker och ting på ett tydligare sätt. Då är min fråga: Är det inte också ett svenskt önskemål att man försöker förskjuta det slutliga avgörandet till nästa RIF-möte, det är ju ett till före sommaren, så att dessa oklarheter om kategorier och länder, tidtabellen, åldersgränser och så vidare, kan klaras ut tydligare?

Anf. 153 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Först tar jag frågan om Grekland. Grekland vill ju ha in det här undantaget i själva texten. Det är det som är skillnaden. Jag är ledsen om det blev otydligt där. Den linje som vi valde var ju att använda oss av viseringsförenklingsavtalets väg för att få de geografiska undantagen och kombinera detta med undantag för grupper.

Jag vill också påminna om att de här undantagen, barn, studenter och så vidare, inte har funnits tidigare i Schengenregelverket. Det är något nytt som så att säga har kommit in. Det finns alltså både undantag för grupper och de geografiska undantagen, men via viseringsförenklingsavtalen. Där kan man självklart också gå vidare och utanför kandidatländer, länder med europeiskt perspektiv och ENP-länder utifrån det papper som finns nu och förhandla också med andra länder. Det är det som är själva tanken med detta.

När det gäller barn kan jag definitivt hålla med om att skillnaden mellan sex år och sju år på ett sätt blir orimlig. Sverige kommer att verka för det här på ministermötet, men jag vill återigen påminna om att det här är en text som nu är framförhandlad, och det är en kompromiss som de allra flesta stater står bakom. När vi började diskutera detta handlade det, som jag sade tidigare, om en avgiftshöjning från 35 euro till 60 – punkt. Sedan har alla de här undantagen kommit in i de förhandlingar som har varit.

Anf. 154 LARS LINDBLAD (m):

Jag vill inte vara någon petimäter men jag vill bara ha ett förtydligande: Kommer ministern att verka för – eller det är lite otydligare, min fråga är egentligen: Kommer ministern att aktivt *driva* den här frågan i enlighet med EU-nämndens majoritet?

Anf. 155 ORDFÖRANDEN:

Ja, eftersom det finns en majoritet måste hon göra det. Jag hörde att ministern sade det, men du kan få upprepa det om du vill.

Anf. 156 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Ja, självklart kommer jag att ta upp det och driva det på ministermötet.

Anf. 157 CARL B HAMILTON (fp):

Ministern kommer att ta upp det och driva det. Men det finns ju inte en majoritet för en annan ståndpunkt, så ministern kan inte avsluta förhandlingen genom att gå in och bara anmäla att Sverige har en annan åsikt.

Det andra gäller ministrarnas inställning till att försöka få den här förhandlingen avslutad en månad senare, för jag tycker fortfarande att vi inte är riktigt klara över hur olika länder ställer sig. Vi vet var Grekland står, men vi vet inte var andra länder står. Vi vet inte riktigt hur det slutliga förhandlingsspelet kommer att utveckla sig. Jag skulle känna mig betydligt tryggare i bedömningen av den här frågan om vi tog det ytterligare ett varv så att vi får ökad kunskap om olika länders inställning och om hur det här kan utveckla sig.

Anf. 158 LENNART HEDQUIST (m):

I frågan om barn sägs det nu att det här är en kompromiss som ligger färdig och som i någon mening nästan är slutförhandlad. Min fråga är: I vilken utsträckning har just den här aspekten på barn och barns ålder varit uppe i överläggningarna för att länderna i någon mening tycks ha bundit sig för den väldigt egendomliga text som man nu har? Eller är det så att om statsrådet nu tar upp frågan blir det faktiskt en ny diskussion där argumenten kan vägas?

Man kan också fråga sig i vilken utsträckning statsrådet redan har drivit frågan.

Anf. 159 ORDFÖRANDEN:

Man bör också komma ihåg att detta på ett sätt är en ny fråga som vi väcker för nämnden. Vänsterpartiet lyfte upp frågan om definitionen av barn sist, men nu är det en annan aspekt. Det är ju lite sent, men vi kan ändå skicka med detta och be statsrådet att föra det vidare.

Anf. 160 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Carl B Hamilton sade att vi vet var Grekland står men inte de andra. Men vi vet också var de andra står i den här frågan. Alla länder står bakom den här kompromissen utom Grekland, som nu har en granskningsreservation. Däremot vet vi inte om Grekland kommer att ta upp reservationen vid ministermötet. Det är alltså ganska tydligt var länderna står i frågan.

När det gäller Lennart Hedquists fråga om i vilken utsträckning det här med sex år har diskuterats. Det har varit ganska mycket. Det har förts en teknisk diskussion på så sätt att man inte kan ta fingertryck eller biometrisk ... – vad det nu heter – för barn under sex år. Därför är det helt orimligt att man lägger en visering och sätter gränsen där. Så har diskussionen varit när det gäller barn.

Anf. 161 ORDFÖRANDEN:

För att försöka sammanfatta läget kan jag säga att det finns ett önskemål om att man ska fortsätta driva frågan om barn och definitionen av barn. Jag bedömer det som att en majoritet i nämnden är beredd att ställa sig bakom förslaget i övrigt.

Anf. 162 GUSTAV FRIDOLIN (mp):

Betyder den sammanfattningen att nämnden ställer sig bakom förslaget även om regeringen misslyckas med att få in det här om barnen? Så har inte jag uppfattat diskussionen.

Anf. 163 CARL B HAMILTON (fp):

Folkpartiet kan inte ge mandat för ett slutligt avgörande vid detta möte.

Anf. 164 ORDFÖRANDEN:

Vill statsrådet bedöma det här? Det går ju att lägga in en parlamentarisk reservation igen. Det är så man får hantera det i så fall. Det går också att säga nej till en slutuppgörelse.

Men frågan är hur långt nämnden är beredd att driva frågan om barn. Jag måste ändå upplysa nämnden om att detta är ett nytt krav som man nu för in i ett väldigt sent skede. Det var inte uppe vid den förra diskussionen. I och för sig fanns det ett allmänt önskemål om att ha så breda undantag som möjligt, och framför allt diskuterade man geografiska undantag. Det är lite grann nämndens egen bedömning som måste ligga till grund här för ultimativa krav.

Anf. 165 LENNART HEDQUIST (m):

Det svar som Barbro Holmberg gav på min fråga var att sexårsgränsen var en fingeravtrycksfråga för att få det hela tekniskt riktigt med

viseringarna. Men min fråga innefattade huruvida just den här aspekten på att sju-, åtta-, nio- och kanske tio- och elvaåringar och barn på uppåt 16 år verkligen skulle betala avgiften. I vilken utsträckning har det diskuterats?

Jag förstår att man har konstaterat att barn på sex år och yngre borde ha avgiftsfrihet. Men har den andra frågan verkligen diskuterats ordentligt? Och i vilken utsträckning har Barbro Holmberg drivit det rätt rimliga i att man också innefattar gränsen mellan 6 och 16 år när man nu har tagit undantagen för så kallade studenter och äldre ungdomar?

Anf. 166 ORDFÖRANDEN:

Jag skulle gärna vilja ha fler reaktioner på om det här med barn är ett ultimativt krav.

Anf. 167 KARIN THORBORG (v):

Jag tycker att vi ska kunna kräva att barn ska bli undantagna. Det gäller alltså barn upp till 18 år – eller vad det nu är som gäller. Det kräver vi för att vi ska kunna gå med på det här.

Anf. 168 INGVAR SVENSSON (kd):

Jag är böjd att hålla med. Jag var inte med sist när vi diskuterade frågan, och detta är egentligen inte mitt område. Barn var tidigare inte med i situationen. Men när man gör en sådan här dramatisk höjning påverkas situationen enormt, i synnerhet för flerbarnsfamiljer. Därför tycker jag att det är en viktig fråga som Lindblad här har lyft fram.

Anf. 169 LARS LINDBLAD (m):

Det vore intressant att få svar på Lennart Hedquists fråga. Samtidigt skulle jag vilja säga att jag tror att det kan vara ett ganska gott stöd för migrationsministern att EU-nämnden är tydlig på den här punkten. För att vi ska acceptera detta måste barn upp till 18 år undantas. Ministern kan ju också hävda detta i diskussionen och säga att det är det mandat som hon har från den svenska riksdagen. Därmed kan det vara ett godtagbart undantag från att höja upp till 18 år.

Anf. 170 JAN ANDERSSON (c):

Det samma gäller för oss.

Anf. 171 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

När det gäller barn vill jag påminna om att det här med viseringsfrihet för barn är någonting nytt. Vi har från Sveriges sida drivit att vi ska ha åtminstone en tolvårsgräns. Vi har inte lyckats med den. Vi har inte lyckats få igenom det, utan vi hamnade på just denna sexårsgräns.

Men jag vill påminna om att det här är ett förslag som samtliga medlemsstater utom Grekland står bakom. Det kommer med stor sannolikhet att bli en omröstning och ett beslut vid nästa möte. Det finns ingen möjlighet att lämna en reservation i detta läge, utan då handlar det om att Sverige röstar nej till förslaget. Det är detta som jag måste få klart när det gäller mandatet: Ska vi rösta ja eller ska vi rösta nej?

Anf. 172 ORDFÖRANDEN:

Ni får rätta mig om jag har fel, men jag har uppfattat att en majoritet i nämnden tycker att statsrådet ska rösta nej om inte barndefinitionen ändras. Jag noterar att det är rätt uppfattat.

Mandatet är alltså att gå in i diskussionen med det här delvis nya kravet och att om inte det blir genomfört så ska Sverige säga nej.

Då går vi vidare till förteckning över säkra ursprungsländer.

Anf. 173 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Det gäller alltså en gemensam förteckning. Detta är en återigen en informationspunkt där kommissionen ska informera om arbetet med att få fram en gemensam förteckning över säkra ursprungsländer.

Som jag sade från början är detta en del av det så kallade asylprocedursdirektivet, som antogs av rådet den 1 december 2005. Enligt direktivet ska EU-staterna anta en gemensam förteckning över så kallade säkra ursprungsländer.

Detta är en informationspunkt. Vi hade förväntat oss att kommissionen skulle komma med ett formellt förslag till ministerrådet, men nu vet vi att så blir inte fallet. Man kommer att behöva lite mer tid för frågan, och det är någonting som vi också välkomnar.

Anf. 174 GUSTAV FRIDOLIN (mp):

Vår linje är känd sedan tidigare. Vi tycker att regeringen ska driva att så få länder som möjligt – helst inga – är med på listan

Anf. 175 KARIN GRANBOM (fp):

Det är också Folkpartiets linje att så få länder som möjligt kommer med på listan över säkra länder. Vi är emot att det skapas en sådan lista.

Anf. 176 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att detta är ett informationsärende och att vi godkänner informationen.

Då går vi över till FN-dialog på hög nivå om migration och utveckling.

Anf. 177 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Detta handlar om högnivådialogen som ska äga rum i New York den 14 och 15 september i år. Vid RIF-rådet har Peter Sutherland bjudits in till mötet. Han har utsetts till Kofi Annans särskilda representant för migration. Hans uppdrag är att förbereda högnivådialogen om migration och utveckling som äger rum i New York.

Hans uppdrag är också att förbereda en rapport till högnivådialogen, som handlar just om att man tar fram olika aspekter på migration och utveckling. Han kommer förmodligen också med förslag till hur frågan ska hanteras inom FN-systemet. Det kommer alltså att bli information från Peter Sutherland.

Det kommer sannolikt också att bli information från kommissionen, som kommer att lägga fram ett meddelande om hur EU ska förhålla sig till högnivådialogen. Det meddelandet har aviserats till maj.

Anf. 178 ORDFÖRANDEN:

Om det inte finns några frågor godkänner vi informationen. Vi går vidare till den gemensamma kommittén på ministernivå. Frågan om viseringsavgifterna har vi klarat av.

Sedan kommer frågan om gemensamma centrum för viseringsansökningar.

Anf. 179 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Det handlar om viseringskontor. Bakgrunden är den diskussion som har pågått ganska länge inom EU om att införa gemensamma viseringskontor. Man har inte nått fram till någon lösning, och det finns fortfarande en del utestående frågor när det gäller om det ska vara viseringskontor eller ansökningskontor och i vilken utsträckning man ska ha *outsourcing* när det gäller de här frågorna.

Vi ser på svensk sida positivt på att vi ska kunna komma fram i frågan och ha gemensamma viseringskontor. Visserligen har vi i dag konsultlära samråd, men vi bör kunna gå vidare där och få gemensamma kontor. Det ser vi positivt på.

Samtidigt är vi skeptiska till att man ska låta privata aktörer gå in i processen. Det finns alltså fortfarande många utestående frågor kvar.

Anf. 180 ORDFÖRANDEN:

Om det inte finns några frågor godkänner vi informationen.
Har vi inga övriga frågor?

Anf. 181 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s):

Jag ska kort ta upp en fråga. Kommissionen kommer att informera om viseringsinformationssystemet under lunchen. Det är vad vi har fått veta.

Anf. 182 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi Barbro Holmberg och medarbetare och önskar trevlig helg.

Innehållsförteckning

2005/06:34

21 april

1 § Jordbruk och fiske.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 4 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	2
Anf. 5 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v).....	2
Anf. 6 HOLGER GUSTAFSSON (kd)	2
Anf. 7 LARS LINDBLAD (m).....	2
Anf. 8 LENNART FREMLING (fp).....	3
Anf. 9 JAN ANDERSSON (c)	3
Anf. 10 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	4
Anf. 11 Departementssekreterare MAGNUS DÄRTH	4
Anf. 12 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 13 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	4
Anf. 14 ANDERS G HÖGMARK (m).....	5
Anf. 15 LENNART FREMLING (fp).....	5
Anf. 16 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v).....	5
Anf. 17 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	6
Anf. 18 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 19 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	6
Anf. 20 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 21 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	6
Anf. 22 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 23 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	6
Anf. 24 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 25 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	6
Anf. 26 PER BILL (m).....	7
Anf. 27 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	7
Anf. 28 ORDFÖRANDEN.....	7
Anf. 29 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	7
Anf. 30 ORDFÖRANDEN.....	7
Anf. 31 Jordbruksminister ANN-CHRISTIN NYKVIST (s)	7
Anf. 32 ORDFÖRANDEN.....	7
2 § Rättsliga och inrikes frågor	8
Anf. 33 ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 34 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	8
Anf. 35 ORDFÖRANDEN.....	8

Anf. 36	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	8
Anf. 37	HILLEVI LARSSON (s)	9
Anf. 38	KARIN THORBORG (v)	10
Anf. 39	LEIF BJÖRNLOD (mp)	10
Anf. 40	HILLEVI ENGSTRÖM (m)	10
Anf. 41	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	11
Anf. 42	KARIN GRANBOM (fp)	11
Anf. 43	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	12
Anf. 44	CARL B HAMILTON (fp)	12
Anf. 45	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	12
Anf. 46	ORDFÖRANDEN	12
Anf. 47	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	12
Anf. 48	ORDFÖRANDEN	12
Anf. 49	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	13
Anf. 50	KARIN THORBORG (v)	13
Anf. 51	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	13
Anf. 52	ORDFÖRANDEN	13
Anf. 53	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	14
Anf. 54	ORDFÖRANDEN	14
Anf. 55	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	14
Anf. 56	HILLEVI ENGSTRÖM (m)	14
Anf. 57	LEIF BJÖRNLOD (mp)	14
Anf. 58	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	14
Anf. 59	ORDFÖRANDEN	15
Anf. 60	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	15
Anf. 61	HILLEVI ENGSTRÖM (m)	15
Anf. 62	KARIN THORBORG (v)	15
Anf. 63	LEIF BJÖRNLOD (mp)	15
Anf. 64	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	16
Anf. 65	HILLEVI ENGSTRÖM (m)	16
Anf. 66	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	16
Anf. 67	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 68	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	16
Anf. 69	HILLEVI ENGSTRÖM (m)	17
Anf. 70	KARIN THORBORG (v)	17
Anf. 71	LEIF BJÖRNLOD (mp)	17
Anf. 72	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	17
Anf. 73	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 74	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	18
Anf. 75	HILLEVI ENGSTRÖM (m)	18
Anf. 76	KARIN THORBORG (v)	19
Anf. 77	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	19
Anf. 78	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 79	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	19
Anf. 80	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 81	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	20
Anf. 82	INGVAR SVENSSON (kd)	21
Anf. 83	LEIF BJÖRNLOD (mp)	21
Anf. 84	KARIN THORBORG (v)	21
Anf. 85	HILLEVI ENGSTRÖM (m)	22
Anf. 86	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	22

Anf. 87 HILLEVI ENGSTRÖM (m).....	22	2005/06:34
Anf. 88 LEIF BJÖRNLOD (mp).....	22	21 april
Anf. 89 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	23	
Anf. 90 ORDFÖRANDEN.....	23	
Anf. 91 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	23	
Anf. 92 ORDFÖRANDEN.....	23	
Anf. 93 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	23	
Anf. 94 ORDFÖRANDEN.....	23	
Anf. 95 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	24	
Anf. 96 LEIF BJÖRNLOD (mp).....	24	
Anf. 97 KARIN THORBORG (v).....	25	
Anf. 98 KARIN GRANBOM (fp).....	25	
Anf. 99 HILLEVI ENGSTRÖM (m).....	25	
Anf. 100 LEIF BJÖRNLOD (mp).....	26	
Anf. 101 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	26	
Anf. 102 LEIF BJÖRNLOD (mp).....	26	
Anf. 103 KARIN GRANBOM (fp).....	26	
Anf. 104 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	27	
Anf. 105 LEIF BJÖRNLOD (mp).....	27	
Anf. 106 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	27	
Anf. 107 LEIF BJÖRNLOD (mp).....	27	
Anf. 108 ORDFÖRANDEN.....	27	
Anf. 109 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	27	
Anf. 110 ORDFÖRANDEN.....	28	
Anf. 111 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	28	
Anf. 112 ORDFÖRANDEN.....	28	

3 § Rättsliga och inrikes frågor 29

Anf. 113 ORDFÖRANDEN.....	29
Anf. 114 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	29
Anf. 115 ORDFÖRANDEN.....	29
Anf. 116 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	29
Anf. 117 GUSTAV FRIDOLIN (mp)	30
Anf. 118 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	30
Anf. 119 GUSTAV FRIDOLIN (mp)	30
Anf. 120 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	30
Anf. 121 ORDFÖRANDEN.....	30
Anf. 122 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	31
Anf. 123 ORDFÖRANDEN.....	31
Anf. 124 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	31
Anf. 125 ORDFÖRANDEN.....	31
Anf. 126 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	31
Anf. 127 CARL B HAMILTON (fp)	32
Anf. 128 LARS LINDBLAD (m).....	32
Anf. 129 ORDFÖRANDEN.....	33
Anf. 130 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	33
Anf. 131 CARL B HAMILTON (fp)	34
Anf. 132 KARIN THORBORG (v).....	35
Anf. 133 LARS LINDBLAD (m).....	35
Anf. 134 GUSTAV FRIDOLIN (mp)	35
Anf. 135 Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	36
Anf. 136 CARL B HAMILTON (fp)	36

Anf. 137	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	36
Anf. 138	CARL B HAMILTON (fp)	36
Anf. 139	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	36
Anf. 140	ORDFÖRANDEN	37
Anf. 141	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	37
Anf. 142	ORDFÖRANDEN	37
Anf. 143	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	37
Anf. 144	LARS LINDBLAD (m)	37
Anf. 145	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	38
Anf. 146	CARL B HAMILTON (fp)	38
Anf. 147	LARS LINDBLAD (m)	38
Anf. 148	GUSTAV FRIDOLIN (mp)	38
Anf. 149	INGVAR SVENSSON (kd)	39
Anf. 150	JAN ANDERSSON (c)	39
Anf. 151	KARIN THORBORG (v)	39
Anf. 152	CARL B HAMILTON (fp)	39
Anf. 153	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	39
Anf. 154	LARS LINDBLAD (m)	40
Anf. 155	ORDFÖRANDEN	40
Anf. 156	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	40
Anf. 157	CARL B HAMILTON (fp)	40
Anf. 158	LENNART HEDQUIST (m)	40
Anf. 159	ORDFÖRANDEN	41
Anf. 160	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	41
Anf. 161	ORDFÖRANDEN	41
Anf. 162	GUSTAV FRIDOLIN (mp)	41
Anf. 163	CARL B HAMILTON (fp)	41
Anf. 164	ORDFÖRANDEN	41
Anf. 165	LENNART HEDQUIST (m)	41
Anf. 166	ORDFÖRANDEN	42
Anf. 167	KARIN THORBORG (v)	42
Anf. 168	INGVAR SVENSSON (kd)	42
Anf. 169	LARS LINDBLAD (m)	42
Anf. 170	JAN ANDERSSON (c)	42
Anf. 171	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	42
Anf. 172	ORDFÖRANDEN	43
Anf. 173	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	43
Anf. 174	GUSTAV FRIDOLIN (mp)	43
Anf. 175	KARIN GRANBOM (fp)	43
Anf. 176	ORDFÖRANDEN	43
Anf. 177	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	43
Anf. 178	ORDFÖRANDEN	44
Anf. 179	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	44
Anf. 180	ORDFÖRANDEN	44
Anf. 181	Statsrådet BARBRO HOLMBERG (s)	44
Anf. 182	ORDFÖRANDEN	44